Περιοδος 2η,
Νο 29
Μαρτης '94
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Σοσιαλιστικη Εργατικη Εφημεριδα

Σ'αυτο το φυλλο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ	σελ. 2 & 6
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	σελ.4
ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ	σελ. 5
ΟΧΙ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΜΟ	σελ. 6-7
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ	σελ. 8
ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ	σελ. 9
Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΛΕΡ	σελ.10
ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ	σελ. 11

ΟΥΤΕ ΠΑΛΙΑ ΟΥΤΕ ΝΕΑ ΔΟΓΜΑΤΑ

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

ΩΡΑ ΓΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ

Ενα χρονο μετα τις εκλογες, ο Κληριδης οχι μονο δεν καταφερε να σταθεροποιηθει στην εξουσια αλλα αντιμετωπιζει ακομα περισσοτερους κραδασμους.

Η πολιτικη της λιτοτητας και των φορολογιων εχει κανει πολλους απο αυτους που τον ψηφισαν να το μετανιωσουν.

Η σφαγη στη Χλωρακα, η αστυνομικη βια και τρομοκρατια με την οποια προσπαθει να καταστειλει και να φιμωσει τις αντιδρασεις της εργατικης ταξης και της νεολαιας, της εχουν χαρισει επαξια τον τιτλο της πιο αυταρχικης και αντεργατικης κυβερνησης των τελευταιων δεκαετιων.

Η ασταθεια της χειροτερευει ακομα παραπανω εξαιτιας των συγκρουσεων μεσα στην ιδια την συγκυβερνηση. Τα ΜΟΕ και οι εξελιξεις γυρο απο το κυπριακο πυροδοτησαν νεες κοντρες με το ΔΗΚΟ.

Καθε νεα εξελιξη στο κυπριακο θα πυροδοτει και νεες συγκρουσεις μεσα στη συγκυβερνηση και θα προκαλει τις αντιδρασεις των σωβινιστων απορριπτικων που ευδοκιμουν και μεσα στο ιδιο του το κομμα. Καθε αποφαση της και καθε μετρο που παιρνει εναντια στην νεολαια και τους εργαζομενους απειλει να προκαλεσει εκρηξη.

συνεχεια στη σελ. 3

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η κυβερνηση Κληριδη οτι δεν εινα διατεθημενη να αφησει να φανουν αντιδρασεις απο πουθενα στην πολιτικη της. Προσπαθει να επιβαλει ενα κλιμα τρομοκρατιας και εκφοβισμου στην εργατικη ταξη και τη νεολαια για να περασει την πολιτικη του σωβινισμου και της λιτοτητας που ειναι τα λαβαρα της.

Αυτο φαινεται ξακαθαρα απο τις προσφατες συλληψεις μελων της Προοδευτικης Κινησης Φοιτητων, που κολλουσαν αφισες εναντια στη δικαιωση του πραξηκοπηματος και το Γριβα και απο τις συλληψεις συντροφων της Εργατικης Δημοκρατιας που κολλουσαν αφισα με το συνθημα «Σωβινισμος, Λιτοτητητα, Αυταρχισμος, να φυγει ο Συναγερμος». Και στις δυο περιπτωσεις η αστυνομια κατηγορησε τους συλληφθεντες για "διαταραξη της κοινης ειρηνης". Αυτο δειχνει οτι η κυβερνηση θελει να ποινικοποιησει την πολιτικη διαφωνια και να επιβαλει την αποψη της παντου.

Με αυτο το τροπο η κυβερνηση αντιμετωπησε τις διαμαρτυριες των κατοικων Γεριου για την δημιουργεια ανοιχτων δεξαμενων λυματων

Ολα αυτα φυσικα δεν ειναι τυχαια που γινονται τωρα. Ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος περνα περιοδο οικονομικης κρισης οπου χιλιαδες εργαζομενοι και νεολαιοι απολυονται ή δυσκολα μπορουν να βρουν δουλειες, ο πληθωρισμος ανεβαινει και τα ελλειματα του κρατους μεγαλωνουν. Ειναι μια περιοδος που ολοκληρο το παγκοσμιο καπιταλιστικο συστημα περνα περιοδο κρισης και ασταθειας. Σε τετοιες εποχες θεσμοι και αξιες αμφισβητουνται και η ιδια η κυριαρχια των καπιταλιστων μπαινει σε κριση. Η αστυνομια ερχεται να εξουδετερωσει τους "ατιθασους" και να φιμωσει οσους υψωνουν φωνη εναντια στην πολιτικη της κυβερνησης και της αρχουσας ταξης. Αυτος ειναι ο πραγματικος ρολος της αστυνομιας μεσα στο καπιταλισμο.

Αυτος ο ρολος γινεται ολο και πιο φανερος σε περισσοετερο κοσμο. Οι ξυλοδαρμοι «υποπτων» μεσα σε αστυνομικους σταθμους, η σφαγη στη Χλωρακα, η αστυνομευση και οι απαγορευσεις στη διακινηση και τη διασκεδαση της νεολαιας, ειναι μερικα μονο περιστατικα που βοηθησαν σε αυτο. Η αποκαλυψη διαφορων περιπτωσεων αστυνομικων που ηταν ανακατεμενοι σε εγκληματα οπως για παραδειγμα του Πεγγερου που ηταν πυροτεχνουργος της αστυνομιας και συνεληφθη να βαζει βομβα σε αυτοκινητο, η ιστορια με τον Λυκουρη ή του αστυνομικου που πυροβολησε σε μπαρ απο "μαγκια" βαζουν σε σοβαρη αμφισβητηση τις διακυρηξεις οτι ο ρολος της αστυνομιας ειναι η «προστασια των πολιτων απο το εγκλημα».

Ετσι πολυ λιγοι πιστεψαν οτι οι προσφατες εξαγγελιες της αστυνομιας για περισσοτερες περιπολιες και ενισχυση της αστυνομικης παρουσιας στη Λεμεσο και Λαρνακα στοχευουν στην «προληψη και παταξη του εγκληματος» οπως δηλωσε ο Ποταμαρης.

Στην πραγματικοτητα η περισσοτερη αστυνομευση σημαινει περισσοτερη καταστολη και τρομοκρατια για την νεολαια και την εργατικη ταξη. Πουθενα τετοια μετρα δεν εφεραν την «προληψη και την παταξη του εγκληματος» γιατι στο καπιταλισμο το εγκλημα ειναι συνωνυμο με το ιδιο το συστημα. Οπως πολυ χαρακτηριστικα ειπε και ο Εγκελς: «στη σημερινη κοινωνια, η οποια καλιεργει τον ανταγωνισμο και την εχθροτητα στο καθε ατομο και σ'ολους τους αλλους, δημιουργωντας ετσι ενα κοινωνικο πολεμο ολων, εναντιων ολων, πραγμα που αναποφευκτα, σε ατομικες περιπτωσεις παιρνει μια βαρβαρη και βιαιη μορφη, αυτη του εγκληματος».

Το συστημα που προκαλει και τρεφει το εγκλημα δεν μπορει να το καταπολεμησει και να το εξαφανισει. Η αστυνομια στο καπιταλισμο ειναι ενα σωμα που το δημιουργησε και το ελεγχει η αρχουσα ταξη και που ειναι ταγμενο να προστατευει τα συμφεροντα της και τιποτα αλλο. Η λυση για την παταξη του εγκληματος ειναι η παλη εναντια στον καπιταλισμο που ειναι το μεγαλυτερο εγκλημα απο ολα.

Ντινος Ιασωνος

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Θα μπορουσαν να ειναι μια μεγαλη νικη της αριστερας

Οι δευτερες φοιτητικες εκογες στο Πανεπιστημιο Κυπρου εβγαλαν κερδισμενους την Πρωτοπορια, την παραταξη του Συναγερμου και την Προοδευτικη Κινηση Φοιτητων. Ανεβασαν και οι δυο τα ποσοστα τους και κερδισαν απο ενα αντιπροσωπο επιπλεον στο νεο Δ.Σ. (απο 8 σε 9 η Πρωτοπορεια και απο 4 σε 5 η Προοδευτικη)

Η «Αναγεννηση» του ΔΗΚΟ κρατησε τα ποσοστα της και τους εκπροσωπους της (5) ενω οι ανεξαρτοι επεσαν απο (3 σε 2) και ο «Αγωνας» της ΕΔΕΚ δεν κατφερε να εκλεξει ουτε ενα αντιπροσωπο.

Το παραξενο με αυτα τα αποτελεσματα δεν ειναι η κατρακυλα του «Αγωνα» που ακολουθα ετσι και αλλιως την κατρακυλα της ΕΔΕΚ, αλλα η ανοδος της Πρωτοποριας του Συναγερμου. Η χρονια που περασε στοιχισε στον Συναγερμο πολλους απο τους οπαδους του μεσα στους εργαζομενους εξαιτιας της αντεργατικης πολιτικης που ακολουθησε η κυβερνηση, με τις φορολογιες, τη λιτοτητα, το παγωμα των προσληψεων και των μισθων. Η πολιτικη της λιτοτητας κτυπησε και την Παιδεια και την γευτηκαν και οι ιδιοι οι φοιτητες στο Πανεπιστημιο που αντιμετωπιζουν πολλα προβληματα και ιδιαιτερα το στεγαστικο.

Ακομα, ενας χρονος Κληριδη στην εξουσια ηταν αρκετος για να φανει το σκληρο, αυταρχικο και τρομοκρατικο προσωπο του κομματος των κεφαλαιοκρατων. Η αποκατασταση των 62 πραξικοπηματιων, η προσπαθεια αποκαταστασης του ιδρυτη και αρχηγου της ΕΟΚΑ Β, Γριβα, η αστυνομικη καταστολη και τρομοκρατια με την οποια αντιμετωπισε καθε οργανωμενη αντιδραση στην πολιτικη της, οπως στο Γερι, το επεισοδιο στη Χλωρακα, η αστυνομευση της νεολαιας στις δισκοθηκες και τα γηπεδα, ειχαν σαν αποτελεσμα να μεγαλωσει το μισος για τη κυβερνηση, ιδιαιτερα μεσα στη νεολαια.

Με αυτα τα δεδομενα οι εκλογες στο πανεπιστημιο θα μπορουσαν να οδηγησησουν σε ηττα της δεξια και συμαντικη ανοδο της αριστερας, οπως εγινε για παραδειγμα στο ΑΤΙ. Πως λοιπον καταφερε η Πρωτοπορια οχι μονο να βγαινει πρωτη δυναμη, αλλα ν'ανεβαζει κι'ολας τα ποσοστα της;

Η Πρωτοπορια εμφανιστηκε απο την αρχη σαν η δυναμη που διεκδικουσε την πρωτοπορεια στον εθνικισμο, προβαλλε και οργανωνε αντικατοχικες εκδηλωσεις, και εμφανιστηκε σαν η καθαρη παραταξη της εθνικοφροσυνης. Πολωσε τα πραγματα προς τα δεξια και εριξε το γαντι. Στα φοιτητικα προβληματα εμφανιστηκε να υποστηριζει τα αιτηματα των φοιτητων.

Η Προοδευτικη προσπαθησε να το παιξει, συναινενετικα, ηπια και αντιπολωτικα. Η απαντηση ομως στην δεξια πολωση δεν ηταν, το οχι στην πολωση αλλα η προβολη ενος αλλου πολου, αριστερου, αντιπολιτευτικου, που να δινει απαντησεις στις δεξιες προκλησεις. Οταν η Πρωτοπορια γεμισε το πανεπιστημιο με αυτοκολλητα του Γριβα, επρεπε να να παρει μια αντιφασιστικη απαντηση και εκδηλωσεις για την επαναπροσεγγιση. Οταν η υπουργος Παιδειας εδιωχνε σχεδον με τις κλωτσιες τους αντιπροσωπους των φοιτητων που διαματυρονταν για το στεγαστικο επρεπε να προτεινουν ενα συγκεκριμενο προγραμμα κινητοποιησεων και εκδηλωσεων για δυναμικη διεκδικηση των αιτηματων τους και οχι να ακολουθουν συναινετικες διαδικασιες με την Πρωτοπορια που δεν ηθελε καμια αντικυβερνητικη εκδηλωση. Ετσι θα την ξεσκεπαζαν οτι δεν ενδιαφερεται για τα προβληματα των φοιτητων αλλα ειναι εκφραστης της κυβερνητικης πολιτικης μεσα στους φοιτητες.

Οχι μονο δεν τα εκανε αυτα η Προοδευτικη αλλα ακομα χειροτερα προσπαθησε να την συναγωνιστει σε αντικατοχικες εκδηλωσεις, παιζοντας ετσι στο δικο της γηπεδο.

Οι αριστεροι φοιτητες και οι αλλοι αγωνιστες του φοιτητικου κινηματος πρεπει να προσανατολιστουν σε μια πολιτικη που να εξηγα οτι τα προβληματα των φοιτητων προερχονται απο την ιδια πολιτικη που χτυπα και τους εργαζομενους και να δινει συγκεκριμενες προτασεις αγωνα. Μια πολιτικη που να απαντα στις εθνικιστικες προκλησεις και οχι να προσπαθει να τις υποβαθμησει. Τα αποτελεσματα των εκλογων εδειξαν οτι ο κοσμος τραβιεται προς τους πολους, θελει καθαρες απαντησεις. Αν δεν δυναμωσουμε τον αριστερο πολο, θα κερδιζει συνεχεια ο δεξιος, και δυστυχως οχι μονο στις εκλογες.

Ντ.Α.

Η ΕΚΡΗΞΗ ΣΤΗ ΠΥΛΑ

Τα «ατυχηματα» στο στρατο ειναι δολοφονιες των στρατοκρατων

Ο Σωκρατης Κωνσταντινιδης και ο Ανδρεας Ηρακλεους, ειναι δυο νεα θυματα που προστεθηκαν στον μακρυ καταλογο αυτων που εχασαν την ζωη τους κατα τη διαρκεια της υπηρεσιας τους στην Εθνικη Φρουρα.

Οι δυο νεοι, μονιμοι υπαξιοματικοι, κομματιαστηκαν απο εκρηξη ενω «καθαριζαν» ναρκοπεδιο στη περιοχη Πυλας. Η εκρηξη ηταν τοσο τρομακτικη που ηταν αδυνατο να ξεχωρισουν ποια απο τα εκατονταδες κομματια, που εγιναν τα κορμια των δυο νεων, ανηκουν στον ενα και ποια στον αλλο και τους εθαψαν μαζι σε κοινο ταφο.

Το ναρκοπεδιο, που ηταν παλιο, βρισκονταν κοντα σε κατοικημενη περιοχη χωρις κανενα περιφραγμα. Ειχαν σταματησει να το συντηρουν γιατι σκοπευαν να το ξηλωσουν. Το ξηλωμα ομως αποδειχτηκε θανατηφορο για αυτους που αναλαβαν αυτη την αποστολη.

Ο Σωκρατης και ο Αντρεας, εργατοπαιδα και οι δυο, διαλεξαν το στρατο σαν λυση αναγκης. Και οι δυο δουλευαν εργατες σε εργοστασια και νυχτοξημερωνονταν για ενα μεροκαματο. Αποφασισαν να καταταγουν μονιμοι για ενα πιο ψηλο μισθο αλλα τελικα το πληρωσαν με τη ζωη τους.

Αυτο βεβαια δεν ειναι το πρωτο «ατυχημα» που συμβαινει στο στρατο. Πριν λιγους μηνες σκοτωθηκε απο ηλεκτροπληξια ενας στρατιωτης που επλενε αυτοκινητα με μια ελλατωματικη αντλια νερου. Οι ανωτεροι του τον διεταξαν να πλυνει τα αυτοκινητα ενω ηξεραν οτι η αντλια ηταν ελατωματικη. Ο στρατιωτης τα επλυνε για να γλυτωσει την φυλακη και εχασε την ζωη του.

Αλλος στρατιωτης αυτοκτονησε γιατι δεν αντεχε την καταπιεση και τον παραλογισμο του στρατου.

Τα «ατυχηματα» και οι «αυτοκτονιες» στο στρατο δειχνουν την ωμη πραγματικοτητα που επικρατει σε αυτον. Αν αντιδρασεις στις παραλογες απαιτησεις εχεις να αντιμετωπισεις την φυλακη. Αν σιωπησεις ζεις με τσαλαπατημενη αξιοπρεπεια και ανεχεσαι την αυταρχικοτητα και το «κολλημα» του καθε καραβανα που θελει να βγαλει το αχτι του.

Οι στρατιωτικες τιμες και τα ταρατατζουμ, με τα οποια θαβουν τους φανταρους που χανουν τη ζωη τους κατα την διαρκεια της υπηρεσιας τους, δεν μπορουν να κρυψουν αυτη την πραγματικοτητα. Δεν μπορουν να κρυψουν το γεγονος οτι ειναι θυματα ενος καταπιεστικου μηχανισμου και ενος ξεφρενου εξοπλιστικου ανταγωνισμου, οτι τα «ατυχηματα» και οι «αυτοκτονιες» στο στρατο δεν ειναι παρα δολοφονιες της αρχουσας ταξης και των στρατοκρατων.

Δεν ειναι τυχαιο που μεσα στο τελευταιο χρονο ειχαμε περισσοτερους νεκρους απο καθε αλλη χρονια απο «ατυχηματα», «αυτοκτονιες» ή «περιστατικα» στη γραμμη αντιπαραταξης. Η κυβερνηση Κληριδη αναβαθμιζει τον στρατο και τα εξοπλιστικα προγραμματα και εφαρμοζει νεα «ενιαια αμυντικα δογματα με την Ελλαδα» και προσπαθει να τα χρησιμοποιησει σε βαρος της αλλης πλευρας για να πετυχει τους σκοπους της στο κυπριακο.

Δεν πρεπει να της δωσουμε καμια υποστηριξη και καμια ανοχη σε αυτα της τα σχεδια. Εκτος απο τον εθνικισμο που αυτα καλιεργουν, το μονο που υποσχονται ειναι περισσοτερους νεους θυματα σε «ατυχηματα», «αυτοκτονιες» ή ακομα και σε πολεμικες αντιπαραθεσεις.

Γιολα Χ'' Χαραλαμπους

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΚΑΜΙΑ ΠΙΣΤΩΣΗ ΣΤΟΝ ΚΛΗΡΙΔΗ

συνεχεια απο σελ.1

Γι αυτο η κυβερνηση προσπαθει να βρει σωσιβιο στον εθνικισμο. Η επισκεψη του Αρσενη, του υπουργου Αμυνας της Ελλαδας και οι γελοιες ιστοριες για τον Κιμωνα και τα «ενιαια αμυντικα δογματα» που χρονολογουνται απο την αρχαιοτητα εχουν ακριβως αυτο το στοχο. Στη πραγματικοτητα θελει να χρησιμοποιησει αυτα τα νεα δογματα οχι μονο σαν οπλο απεναντι στην αλλη πλευρα αλλα και για να αποπροσανατολίσει την εργατικη ταξη και να εκτονωσει τις αντιδρασεις των απορριπτικων σωβινιστων.

Δεν πρεπει να τον αφησουμε να μας κοροϊδεψει. Δεν πρεπει να του δωσουμε καμια υποστηριξη, ουτε για τα στρατιωτικα του δογματα, ουτε για τις επιδιωξεις του στο κυπριακο. Δεν μπορει να παριστανει το αθωο θυμα η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη, και ο Κληριδης που την εκπροσωπει, επειδη εχασαν στον πολεμο του '74. Ολα τα προηγουμενα χρονια ηταν αυτοι που κερδιζαν και ηταν αυτοι που καταπιεζαν τους τουρκοκυπριους και εφαρμοζαν πολιτικη εθνικου ξεκαραρισματος σε βαρος τους. Οση ευθυνη εχει η τουρκοκυπριακη και η τουρκικη αρχουσα ταξη για τους νεκρους, τους αγνοουμενους και τους προσφυγες που προκαλεσαν οι πολεμοι στη Κυπρο απο το '63 μεχρι το '74 αλλη τοση εχει και η ελληνοκυπριακη και ελληνικη αρχουσα ταξη.

Δεν υπαχρει κανενας λογος να πιστευουμε οτι τα σχεδια τους για το μελλον θα ειναι καλυτερα.

Επιθεσεις

Η εργατικη ταξη δεν εχει να κερδισει τιποτα δινοντας υποστηριξη στον Κληριδη. Αντιθετα εχει να χασει πολλα. Οι επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης στο βιοτικο της επιπεδο και στις καταχτησεις της οχι μονο δεν εχουν σταματησει αλλα χειροτερευουν.

Η ΑΤΑ ειναι στο επικεντρο αυτων των επιθεσεων. Το ιδιο και οι συλλογικες συμβασεις, η συμφωνια για το ωραριο, οι απολυσεις. Η κυβερνηση μετα τις φορολογιες θελει τωρα να αυξησει την τιμη του νερου, του ρευματος, και γενικα ολων των κρατικων και ημικρατικων υπηρεσιων.

Η ελλειψη αντιδρασης απο την αντιπολιτευση στις επιθεσεις της κυβερνησης ανοιξε την ορεξη στο Κληριδη και θελει να μας τα φαει ολα. Οι εργατικες κινητοποιησεις μπορουν να του κοψοουν την ορεξη.

Κυβερνηση και εργοδοτες θελουν να φορτωσουν τα βαρη της κρισης του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου στην εργατικη ταξη. Ακολουθουν τον ιδιο δρομο που ακολουθησαν οι συντηρητικες κυβερνησεις στην Αγγλια, την Ελλαδα, και αλλου. Ο Κληριδης δεν εχει να ζηλεψει τιποτα απο την Θατσερ και τον Μητσοτακη.

Καθε διεκδικηση των εργαζομενων και της νεολαιας αντιμετωπιζεται με τον πιο σκληρο και αυταρχικο τροπο. Η Αγγελιδου κοντεψε να πεταξει εξω τους φοιτητες του Πανεπιστημιου που ζητουσαν λυση του στεγαστικου προβληματος. Ο Μανωλης Χριστοφιδης σχεδον εβρισε τους θαλασσαιμικους που ζητουσαν λυσεις στα προβληματα που αντιμετωπιζουν για τις μεταγγισεις τους. Ο Κληριδης απειλησε με δημοψηφισμα τους δημοσιους υπαλληλους για να δεχτουν να μην παρουν τις αυξησεις τους. Στο Γερι εστειλε τον στρατο για να αντιμετωπισει τις διαμαρτυριες των κατοικων για την αποφαση δημιουργιας δεξαμενων λυματων. Περασε ενα τρομοκρατικο νομο με τον οποιο θα φυλακιζει καθε νεολαιο που «παρεκτρεπεται» στα γηπεδα. Αρνηθηκε το δικαιωμα στους μαθητες να συνδικαλιζονται.

Να φυγει ο Κληριδης και ο Συναγερμος

Η γενικευμενη επιθεση των εργοδοτων και της κυβερνησης χρειαζεται μια εξισου γενικευμενη και συνολικη απαντηση απο την πλευρα του εργατικου κινηματος και της αριστερας. Ειναι η ιδια απαντηση που πηρε η Θατσερ και ο Μητσοτακης. Ειναι η προοπτικη της ανατροπης της Κυβερνησης.

Η ανατροπη της κυβερνησης Κληριδη ειναι το μονο που μπορει να δωσει την προοπτικη της νικης στους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας. Δεν μπορεις να παλαιψεις εναντια στην μεταστεγαση του Πανεπιστημιου αν δεν παλεψεις για ανατροπη της πολιτικης της λιτοτητας που επιβαλλει αυτη η κυβερνηση. Δεν μπορεις να κερδισεις αυξησεις αν δεν παλεψεις για ανατροπη της πολιτικης των παγοποιησεων και της λιτοτητας. Δεν μπορεις να υπερασπιστεις αποτελεσματικα την ΑΤΑ αν δεν παλεψεις εναντια στην ΟΕΒ και την κυβερνητικη πολιτικη που τους ενθαρρυνει.

Η παλη εναντια στο ρατσισμο, εναντια στο σωβινισμο, εναντια στους επιδοξους συνεχιστες του Γριβα την ΕΟΚΑ Γ, δεν μπορει να γινει αποτελεσματικα αν δεν παλευεις για την ανατροπη της κυβερνησης που δικαιωνει τους πραξικοπηματιες και τιμα τον Γριβα.

Τα μετωπα που εχει ανοιξει η κυβερνηση ειναι τοσα πολλα που για να τα αντιμετωπισουμε χρειαζεται ο συντονισμος και η δραση μεγαλων τμηματων της εργατικης ταξης στο δημοσιο και ιδιωτικο τομεα. Η ανατροπη της κυβερνησης ειναι το μονο που μπορει να δωσει την προοπτικη της νικης σε ολους αυτους τους αγωνες.

Οχι αναμονη

Μεσα στην αριστερα κυκλοφαρει η αντιληψη που λεει: αστε τον Κληριδη να κυβερνηση, να λυσει το κυπριακο, να παρει τα αντεργατικα μετρα, να κανει αυτος τις βρωμοδουλιες και να φθαρει.

Αυτη η αποψη δειχνει σε ποια αδιεξοδα οδηγει ο κοινοβουλευτικος προσανατολισμος. Ειναι μια αποψη που στην πραγματικοτητα λεει: Ας δεχτουμε τα χτυπημα της εργατικης ταξης και της νεολαιας με ανταλαγμα τις ψηφους που θα παρουμε. Τα πραγματα ομως δεν λειτουργουν με τετοιους αυτοματισμους. Οι εκλογες στο Πανεπιστημιο, οπου η παραταξη του Συναγερμου οχι μονο δεν μειωθηκε αλλα αυξηθηκε κιολας ειναι η καλυτερη αποδειξη γι'αυτο. Η φθορα του Κληριδη και ποιος θα οφεληθει απο αυτην, δεν εξαρταται μονο απο τα αντιλαϊκα μετρα που θα παρει η κυβερνηση αλλα και απο την αντισταση που αυτα θα βρουν και απο ποιους. Αν η αριστερα δεν προσφερει την εναλλαχτικη προταση στη κριση, τοτε μπορει να βγουν στο προσκηνιο οι φασιστες και να προσπαθησουν να αξιοποιησουν την αγανακτηση και την απογνωση που η κριση δημιουργει μεσα στους μικροαστους και τα χαμηλα στρωματα της εργατικης ταξης.

Εκτος απο την θεωρια της «φθορας» κυκλοφορα ακομα ενα επιχειρημα στο χωρο της αριστερα. Ειναι προορο να μπει θεμα ανατροπης της κυβερνησης, ο κοσμος δεν εινα ετοιμος να το δεχτει.

Η καλυτερη απαντηση σε αυτο ειναι η αγανακτηση και ο θυμος που υπαρχουν σε μεγαλα κομματια της εργατικης ταξης και που εκφραστηκε σε οσες ευκαιριες ειχε τον προηγουμενο χρονο, απο το συλλαλητηριο για τους 62 μεχρι την απεργια και την πορεια για τις φορολογιες και το συλλαλητηριο στις 20 του Ιουλη.

Η διαθεση υπαρχει μεσα στην εργατικη ταξη. Εκεινο που χρειαζεται ειναι το επαναστατικο κομμα της εργατικης ταξης για να βαλει μπροστα αυτη την προοπτικη. Ειναι καιρος να αρχισουμε να το χτιζουμε. Αυτη ειναι η προοπτικη που πρεπει να εχουν σημερα μπροστα τους οι αγωνιστες εργατες και νεολαιοι που εχουν σιχαθει αυτη τη κυβερνηση και το συστημα που υπερασπιζεται.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

για 2000 λιρες μεχρι τον Ιουνη

Μετα την διαρρηξη των γραφειων της εφημεριδας μας η προσπαθεια φιμωσης της Εργατικης Δημοκρατιας συνεχιστηκε και αυτο το μηνα με τις συλληψεις συντροφων που κολλουσαν αφισσες με συνθημα "Σωβινισμος, Λιτοτητα, Αυταρχισμος, να φυγει ο Συναγερμος".

Αυτη η προσπαθια της κυβερνησης να επιβαλει την τρομοκρατια εφερε αντιθετα αποτελεσματα. Η συμπαρασταση που βρηκαμε μεσα στην εργατικη ταξη και τους αγωνιστες της αριστερας μας εδωσαν αυτοπεποιθηση και κουραγιο και δυναμωσαν την παλη μας.

Αυτη η συμπαρασταση εκφραστηκε και στην οικονομικη ενισχυση.

Αυτο το μηνα μαζευτηκαν αλλες 227 λιρες κυριως απο εισφορες σε εκδηλωσεις της Εργατικης Δημοκρατιας και στο πουλημα της εφημεριδας, ανεβαζοντας το συνολικο ποσο στις 264 λιρες μεχρι τωρα.

Ελπιζουμε οτι αυτη η υποστηριξη θα συνεχισει και στο μελλον και θα μας δωσει την δυνατοτητα να καλυψουμε τον στοχο των 2000 λιρων μεχρι τον Ιουνη.

Μπορειτε να ενισχυσετε την Εργατικη Δημοκρατια, δινοντας την εισφορα σας στους συντροφους που πουλουν την εφημεριδα, αγοραζοντας βιβλια, μπλουζακια ή αυτοκολητα απο το Μαρξιστικο βιβλιοπωλειο της Οργανωσης στην οδο Αρχιεπισκοπου Μακαριου ΙΙΙ 92 στο Καϊμακλι και στα τραπεζακια στις πλατειες, στο πανεπιστημιο και στις εκδηλωσεις.

Η πιο σημαντικη ενισχυση,ομως που μπορειτε να προσφερετε ειναι να αγοραζετε, να διαβαζετε και να πουλατε την Εργατικη Δημοκρατια.

Παρτε δυο φυλλα απο αυτο το τευχος και δωστε το ενα σε καποιο συναδελφο, φιλο, ή συγγενη σας.

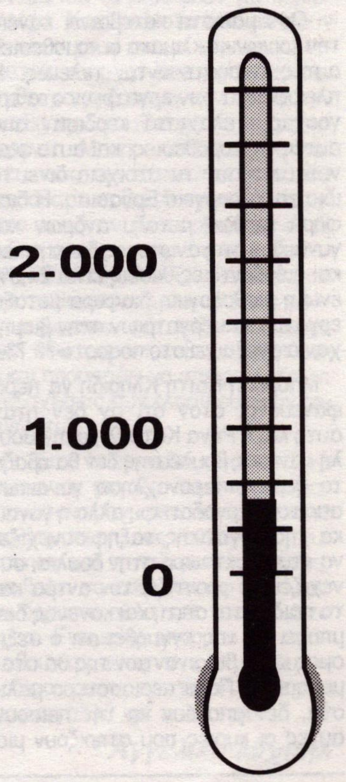

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

οι μεταρρυθμισεις δεν φτανουν χρειαζεται η παλη για τον σοσιαλισμο

Απο τις αρχες του 20ου αιωνα η γυναικα παλευει οργανωμενα για να ανατρεψει την καταπιεση και τις διακρισεις εναντιον της.

Σημερα στα τελη αυτου του αιωνα λεγονται και γραφονται πολλα. Υπαρχουν εκεινοι που υπερτονιζουν τα καλα που εχουν γινει μεσα απο νομοθεσιες, αλλοι που βλεπουν οτι ο αγωνας για ισοτητα εξαρταται απο τον αριθμο των γυναικων μεσα στα κεντρα αποφασεων, και αλλοι που πιστευουν οτι το να μιλα καποιος σημερα για γυναικεια καταπιεση ειναι κατι το ξεπερασμενο.

νομοθετικη ισοτητα;

Η συμμετοχη των γυναικων στην παραγωγη και στις υπηρεσιες δεν εφερε αυτοματα και την εξαλειψη των διακρισεων, των προκαταληψεων, της ανισοτητας και καταπιεσης τους. Σε διεθνες επιπεδο η δεκαετια του ΄80 δεν σημανε μονο την επιθεση των καπιταλιστων εναντια σε ολη την εργατικη ταξη αλλα και εναντια στις κατακτησεις της γυναικας.

Στις ΗΠΑ στα τελη της δεκαετιας του ΄80 οι μισθοι των γυναικων ηταν στα ιδια επιπεδα του 1955. Σε πολλες δουλειες ξαναμπηκαν οι διακρισεις σε γυναικεια και ανδρικα επαγγελματα. Το δικαιωμα εκτρωσης που κατακτηθηκε το ΄70 αρχισε να καταργειται απο Πολιτεια σε Πολιτεια.

Στην Ελλαδα που η ισοτητα κατοχυρωθηκε με το Συνταγμα του 1975, εμεινε τυπικη. Παραδειγμα στις Τραπεζες που το 40% ειναι γυναικες μονο το 1-3% ειναι στις ανωτερες θεσεις.

Αλλα και στην Κυπρο. Πολλοι ειναι οι νομοι που κατοχυρωνουν νομοθετικα την ισοτητα των γυναικων και ανδρων ομως η εφαρμογη τους τοσο στις δουλειες οσο και στην καθημερινη ζωη ειναι ακομα πολυ πισω.

Σημερα εχουμε νομοθεσιες για την ισομισθια, για προστασια της μητροτητας, τον πολιτικο γαμο. Τι ομως εφαρμοζεται; Ενω ο νομος για την ισομισθια ψηφιστηκε απο το ΄89, εμεινε στα χαρτια. Η προστασια της μητροτητας, συνεχιζει να ειναι λογια αφου πολλοι εργοδοτες απολυουν τις εγκυους γυναικες. Οσο αφορα τα διαζυγια, η ταλαιπωρεια να παρει καποιος διαζυγιο δεν περιγαφεται αφου η εκκλησια δεν αναγνωριζει αυτο που εκδιδει η πολιτεια, ενω η πολιτεια δεν αναγνωριζει αυτο της εκκλησια, με αποτελεσμα εκεινος που θελει να ξαναπατρευτει να μην μπορει.

Οσο μαλιστα κατεβαινει κάνεις την κοινωνικη κλιμακα οι νομοθεσιες αυτες αχρηστευονται τελειως. Η πλειοψειφια των εργατριων στα εργοστασια ελαχιστα κερδισαν απο αυτες τις νομοθεσιες, και αυτο φαινεται και απο τα στοιχεια δινει το ιδιο το Υπουργειο Εργασιας. Η διαφορα μισθων μεταξυ ανδρων και γυναικων στις ανωτερες διοικητικες και διευθυντικες θεσεις ειναι 24,5% ενω η μισθολογικη διαφορα μεταξυ εργατων και εργατριων στην βιομηχανια ανεβαινει στο ποσοστο 77,7%!

Μπορει η Καιτη Κληριδη να περιφανευεται στον οτι αν δεν ηταν αυτη και η Ρηνα Κατσελη στην Βουλη κανενας βουλευτης δεν θα εβαζε το θεμα: «παρενοχληση γυναικων απο τους εργοδοτες», αλλα η γυναικα της εργατικης ταξης συνεχιζει να κτυπα οκταωρο στην δουλια, συνεχιζει να φροντιζει τον αντρα και τα παιδια στο σπιτι, και κανενας δεν μπορει να της εγγυηθει οτι ο σεξισμος και η βια εναντιον της θα σταματησουν. Πολυ περισσοτερο μαλιστα, δεν μπορουν να την πεισουν αυτες οι κυριες που στηριζουν μια κυβερνηση που πετσοκοβει τις κοινωνικες παροχες, για την υγεια, την παιδεια, πραγμα που σπρωχνει την γυναικα περισσοτερο στο σπιτι για να καλυψει αυτες τις αναγκες της οικογενειας.

Μπροστα σε αυτη την εικονα φαινεται και η αδυναμια των Γυναικειων Οργανωσεων της αριστερας οι οποιες εχουν σαν λαβαρο την εξασφαλιση καποιων μεταρρυθμισων σε νομικο επιπεδο μεσα απο κοινοβουλευτικες διαδικασιες.

Παρα το οτι οι περισσοτερες απο αυτες τις μεταρρυθμισεις εχουν μεινει στο χαρτι οι γυναικειες οργανωσεις αλλα και τα κομματα της αριστερας μενουν στις γενικολογες διακυρηξεις και δεν οργανωνουν καμια παλη για τα δικαιωματα των γυναικων. Αντιθετα οργανωνουν μαζι με τις αστες κυρατσες «αντικατοχικες» εκδηλωσεις που δυναμωνουν τον εθνικισμο και αποπροσανατολιζουν τις γυναικες, οτι αστες και εργατριες στο ιδιο καζανι βραζουμε.

ταξικοι αγωνες

Σημερα οι γυναικες αποτελουν ενα μεγαλο ποσοστο της εργατικης ταξης. Η καθημερινη συμμετοχη στην παραγωγη, τις κανει να αισθανονται ολο και πιο εντονα την καταπιεση και τις διακρισεις εναντιον τους αλλα ταυτοχρονα δυναμωνει η αυτοπεποιθηση τους για να παλεψουν εναντια σε αυτα. Η απαντηση ομως δεν μπορει να ειναι ουτε ατομικη, ουτε γυναικεια, ουτε σε συμπαραταξη με τις αστες κυραδες. Πρεπει να ειναι μια απαντηση κοινη με την υπολοιπη εργατικη ταξη.

Μεσα στις σημερινες συνθηκες που εργοδοτες και κυβερνηση θελουν να μειωσουν το βιοτικο επιπεδο της εργατικης ταξης, γινεται ολο και πιο καθαρο τοσο στις γυναικες οσο και στους ανδρες οτι οι περικοπες στην υγεια, στην παιδεια, τα χαμηλα μεροκαματα και οι απολυσεις, κτυπουν οχι μονο την γυναικα αλλα ολη την εργατικη οικογενεια, που θελει να παει στο νοσοκομειο και δεν εχει να πληρωσει, που θελει να σπουδασει τα παιδια της και δεν μπορει, που για να τα βγαλει περα χρειαζεται οχι μονο τον μισθο του αντρα αλλα και τις γυναικας και παλι δεν τους φτανει.

Μεσα σε τετοιες συνθηκες πολλοι αντρες αρχιζουν να αλλαζουν τις συντηρητικες τους ιδεες, για τις γυναικες. Και καθε φορα που αντρες και γυναικες θα παλευουν μαζι για τα δικαια τους αυτο θα σπαζει ακομα πιο πολυ, δυναμωνοντας ετσι την παλη εναντια στις διακρισεις και την γυναικεια καταπιεση.

Ομως η καταπιεση και οι διακρισεις θα συνεχισουν να υπαρχουν οσο συνεχιζει να υπαρχει το ανταγωνιστικο συστημα που γεννα τις διακρισεις, ο καπιταλισμος, και οι καπιταλιστικες σχεσεις παραγωγης και θεσμοι. Το συστημα που συντηρα τις διακρισεις και την γυναικεια καταπιεση, για να εχει την γυναικα αντικειμενο που αναπαραγει και φροντιζει τους σημερινους και αυριανους εργατες με το χαμηλοτερο κοστος για τον καπιταλισμο. Το συστημα που με τον συντηρητισμο και τις ηθικολογιες καλιεργει την δισπαση της εργατικης ταξης, σε αντρες και γυναικες, νεους και παλιους, ντοπιους και ξενους.

Μονο η ανατροπη αυτου του συστηματος και η αντικατασταση του απο μια σοσιαλιστικη κοινωνια θα φερει οχι μονο την γυναικεια απελευθερωση, αλλα την απελευθερωση ολοκληρης της κοινωνιας.

Δημητρα Χριστοδουλου

ενα χρησιμο βιβλιο στην παλη για την απελευθερωση των γυναικων. Μπορειτε να το βρειτε στο βιβλιοπωλειο της Εργατικης Δημοκρατιας

ΤΑ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Το μαθητικο συλλαλητηριο για την Μακεδονια παρα την μεγαλη προπαγανδα και προβολη που του εγινε δεν ηταν με κανενα τροπο το παλλαϊκο συλλαλητηριο που προβαλαν η «Μαχη» και η «Σημερινη».

Δεν ειχε ουτε την μαζικοτητα ουτε τον παλμο που περιμεναν οι παπαδες που το χρηματοδοτησαν και το οργανωσαν. Οι περισσοτεροι μαθητες προτιμησαν τις καφετεριες και τα παρκα. Αλλωστε θα ηταν δυσκολο να ξεχασουν οτι αυτοι που τωρα τους καλουσαν να βγουν σε συλλαλητηριο, κρατος, καθηγητες, και εκκλησια τους αντιμετωπισαν σαν αλητες οταν βγηκαν στο δρομο για να διεκδικησουν το δικαιωμα τους για μαθητικο συνδικαλισμο.

Αυτα τα συλλαλητηρια ειναι σωβινιστικα και στηριζουν την επισημη πολιτικη της αρχουσας ταξης. Η κυβερνηση και οι παπαδες που τα οργνωνουν προσπαθουν να δωσουν λαϊκο ερισμα στις πολιτικες τους επιλογες και τις εξορμησεις του ελληνικου και ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Τετοια συλλαλητηρια οχι μονο στηριζουν τον επισημο εθνικισμο αλλα γινονται και τα καλυτερα εφαλτηρια για να βγουν εξω οι φασιστες. Τα αντιστοιχα συλλαλητηρια στην Ελλαδα δεν ειχαν καλυτερη τυχη απο αυτο της Λευκωσιας. Εδωσαν ομως την ευκαιρια στους φασιστες να βγουν ανοιχτα εξω μετα την απομονωση στην οποια τους εριξαν οι μαζικες αντιφασιστικες διαδηλωσεις της νεολαιας και της εργατικης ταξης, που ακολουθησαν την προκλητικη ενεργεια τους να χαραξουν τον αγκυλωτο σταυρο στο μετωπο μιας μαθητριας.

Στον Πειραια, οι φασιτες της «Χρυσης Αυγης» βγηκαν ανοιχτα με πανω και πικκετς.

Γι' αυτο ειναι που πρεπει να ειμαστε ξακαθαρα εναντια σε αυτα τα συλλαλητηρια, να τα καταγγελουμε και να εξηγουμε στον κοσμο γιατι δεν πρεπει να παει σε αυτα.

Να δειχνουμε οτι οι μυθοι για τα 3000 χιλιαδες χρονια ιστορια, για τα εθνικα συμβολα, προσπαθουν να κρυψουν την προσπαθεια του ελληνικου καπιταλισμου για επεχταση στα Βαλκανια. Οτι οι ιστοριες για τον Μεγαλεξαντρο δεν ειναι παρα παραμυθια για να δικαιολογησουν την προσπαθεια του επιβαλει τις δικες του επιλογες και να καθορισει τις εξελιξεις στην πρωην Γιουγκοσλαβικη δημοκρατια της Μακεδονιας και να την μετατρεψει σε προτεκτορατο του.

Οι επιδιωξεις των Μητσοτακη, Σαμαρα, και σημερα του Παπαντρεου ειναι να εξασφαλισουν τον δρομο απο τον οποιο το 60% ελληνικων εξαγωγων και να διασφαλισουν τις τεραστιες επενδυσεις που εχουν κανει οι ελληνες καπιταλιστες στην Ρουμανια, την Βουλγαρια και στην ευρυτερη περιοχη των Βαλκανιων. Τετοια πεζα και κυνικα πραγματα κρυβονται πισω απο τις εκστρατειες για το «ιερο ονομα της Μακεδονιας». Για τετοια συμφεροντα ειναι που θελουν να ριξουν στο πολεμο τους ελληνες εργαζομενους.

Αν σημερα κρυβουν τα σχεδια τους κατω απο εθνικιστικες κορωνες, καποτε τα ελεγαν πολυ πιο ανοιχτα οπως την εποχη του Χαριλαου Τρικουπης ο οποιος ομολογουσε οτι:

"οταν θα ερθει ο μεγαλος πολεμος η Μακεδονια θα γινει ελληνικη ή βουλγαρικη κατα τον νικησαντα. Αν την λαβωσιν οι Βουλγαροι θα εκσλαβισωση τον πληθυσμον. Αν ημεις την λαβωμεν θα τους κανωμες ολους ελληνες μεχρι την Ανατολικης Ρωμυλιας"

Οι σαλτσες των μυθων της αιωνιας ελληνικοτητας ειναι για να κρυψουν αυτη πραγματικοτητα που κυνικα παραδεχεται ο Τρικουπης.

Η δημοκρατια της Μακεδονιας μπορει να ονομαζεται οπως θελει. Οι μακεδονες ειναι μακεδονες οχι γιατι καποιος τους το ειπε αλλα γιατι ετσι νοιωθουν. Μιλουν την δικη τους γλωσσα και εχουν τα δικα τους εθιμα. Εχουν το δικαιωμα να ειναι αυτο που νοιωθουν οπως ακριβως το εχουν και οι υπολοιποι λαοι.

Καμια υποστηριξη δεν πρεπει να δωσουμε στην ελληνικη και στην ελληνοκυπρπιακη αρχουσα ταξη που με τα νεα δογματα περι «ενιαιου αμυντικου χωρου» προσπαθουν να ενισχυσουν την στρατιωτικη τους δυναμη για να πετυχουν τους στοχους τους. Το συνθημα μας πρεπει να ειναι:

- «Λεφτα και δουλειες για τους εργατες και οχι οπλα για τους στρατοκρατες»

- «Οχι στον πολεμο, οι εργατες των βαλκανιων ειναι αδελφια μας».

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

οι ρατσιστες σαμποταρουν τις εκλογες με σφαγες

Στις 27-28 του Απριλη, μετα απο 45 χρονια απαρχαΐτ και την στερηση και των πιο βασικων δημοκρατικων δικαιωματων της μαυρης πλειοψηφιας απο το καθεστως των λευκων, θα γινουν στην Νοτια Αφρικη οι πρωτες εκλογες οπου ο μαυρος πληθυσμος θα εχει το δικαιωμα της ψηφου.

Καθως η ωρα των εκλογων πλησιαζει τοσο μεγαλωνει και η ενταση της βιας. Οι δυναμεις της δεξιας θελουν να πνιξουν τις πρωτες δημοκρατικες εκλογες σε ενα λουτρο αιματος. Η αγριοτητα των επιθεσεων εναντια στους υποστηρικτες του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου, που ηγηθηκε του αγωνα εναντια στο απαρχαΐτ για μια δημοκρατικη Νοτια Αφρικη, εχει σκοπο να εκφοβισει τους οπαδους του και να τους εμποδισει να ψηφησουν.

Στα τελη του Φλεβαρη δεκαπεντε νεαροι υποστηρικτες του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου-ΑΕΚ δολοφονηθηκαν στην επαρχια του Ναταλ, ενω καλουσαν τον κοσμο να παρει μερος στις εκλογες του ερχομενου Απριλη. Δωδεκα απο τους δολοφονημενους, ηταν κατω των δεκαοκτω χρονων. Δολοφονηθηκαν αγρια απο υποστηρικτες του κινηματος Ινκαθα του φυλαρχου Μπουθελεζι των Ζουλου.

υπηρετης των ρατσιστων

Οι δυτικες κυβερνησεις παρουσιαζαν το Ινκαθα σαν την μοναδικη ελπιδα για ειρηνη στην Ν.Αφρικη. Η Θατσερ επαινουσε τον Μπουθελεζι. Και οχι αδικα αφου περιοδευε σε ολο το κοσμο και καλουσε τις κυβερνησεις να σταματησουν το εμπαρκο εναντια στο ρατσιστικο καθεστως της Ν.Αφρικης, και κατηγορουσε το ΑΕΚ σαν τρομοκρατες.

Σημερα το Ινκαθα, συμφωνα με δημοσκοπησεις, εχει μολις 5% υποστηριξη σε πανεθνικη κλιμακα. Ακομα και στην επαρχια του Ναταλ οπου εχει την βαση του και οι Ζουλου ειναι πλειοψηφια το Ινκαθα εχει μολις 19% υποστηριξη σε συγκριση με το ΑΕΚ που εχει 47% και προβλεπεται να κερδισει τις εκλογες στην περιοχη.

Οι αριθμοι δειχνουν καθαρα ποσο ψευτικοι ειναι οι ισχυρισμοι οτι το Ινκαθα εκπροσωπει τους Ζουλου. Ωστοσο η ηγεσια του ΑΕΚ αντι να δυναμωσει την πιεση εναντια στο Ινκαθα εκαμε μια σειρα απο παραχωρησεις για να πεισει τον Μπουθελεζι να παρει μερος στις εκλογες του Απριλη.

Οι συμβιβασμοι της ηγεσιας του ΑΕΚ δινουν πειστικοτητα στους ισχυρισμους του Ινκαθα οτι εχει πλατια υποστηριξη. Ο καλυτερος τροπος για να αντιμετωπιστει το Ινκαθα και οι αλλες δυναμεις τις δεξιας ειναι οι μαζικες εργατικες κινητοποιησεις που θα δειξουν οτι οι μαυρη εργατικη ταξη δεν μπορει να εκφοβιστει ωστε να μην ψηφισει μετα απο τοσες δεκαετιας σκληρων αγωνων για την καταργιση του απαρχαΐτ.

Χωρις την κινητοποιηση των μαυρων εργατων το Ινκαθα και οι συμμοριτες του παραμενουν μια θανασιμη απειλη ακομα και αν παρουν μερος στις εκλογες.

Περα απο το Ινκαθα υπαρχουν και αλλες δυναμεις στην Ν.Αφρικη που θελουν να εμποδισουν το περασμα στην διακυβερνηση της χωρας απο την μαυρη πλειοψηφια. Το Ινκαθα ειναι μερος της "Συμμαχιας για την Ελευθερια" που περιλαμβανει και το ακροδεξιο Συντηριτικο Κομμα των λευκων και εχει την υποστηριξη της φασιστικης οργανωσης των λευκων AWB.

Οι λευκοι ρατσιστες καυχωνται οτι εχουν 100,000 χιλιαδες ενοπλους υποστηρικτες και την υποστηριξη του 60% των δυναμεων ασφαλειας. Αυτες οι δυναμεις προτιμουν την σφαγη και το χαος παρα την προοπτικη να χασουν την προνομιουχα θεση που ειχαν στην λευκη Νοτια Αφρικη.

Ωστοσο η ηγεσια του ΑΕΚ και ο Μαντελα ειναι ετοιμοι να πεσουν στα γονατα για να πεισουν τους ρατσιστες Αφρικανερς να παρουν μερος στις εκλογες. Συμβιβαζονται με τους ρατσιστες και αφηνουν τα προνομια τους ανεπαφα. Ο πλουτος της χωρας και ο ελεγχος της οικονομιας θα μεινει στα χερια της λευκης μειοψηφιας και μετα τις εκλογες.

η μαυρη εργατικη ταξη

Ακομα και να παρει αυτο το συναφι μερος στις εκλογες τιποτε δεν εγγυαται οτι θα δεχθει το αποτελεσμα που φαινεται οτι θα ειναι μια κυβερνηση στην οποια το ΑΕΚ θα εχει την πλειοψηφια. Και αυτο παρα τον εκφοβισμο και τις σφαγες εναντια στους οπαδους του για να κρατηθουν μακρια απο τις καλπες και παρα τον συμβιβασμο της ηγεσιας του με το καθεστως των λευκων.

Οι λευκοι δεξιοι προσπαθουν να εμποδισουν τις εκλογες δημιουργοντας κλιμα εκφοβισμου για να μην αφησουν τους μαυρους να ψηφισουν. Ειναι ετοιμοι ακομα να καμουν και πραξικοπημα παρα να δεχθουν την κυβερνηση της πλειοψηφιας.

Μπορει οι ρατσιστες να ειναι οπλισμενοι μεχρι τα δοντια ομως η δυναμη τους μπορει να σπασει μπροστα στην κινητοποιηση της μαυρης εργατικης ταξης. Οι απεργιες των μαυρων εργατων, οι διαδηλωσεις τους και οι οργανωσεις τους μπορουν να τους παραμερισουν.

Η ηγεσια του ΑΕΚ καμνει συμβιβασμους με την δεξια αλλα αυτο δεν δινει καμια εγγυση για την μεταβαση σεμ μια δημοκρατικη Νοτια Αφρικη. Μονο οι μαζικες κινητοποιησεις που ταραξαν το καθεστως του απαρχαΐτ και το αναγκασαν να παραχωρησει δημοκρατικες εκλογες μπορουν να εγγυηθουν κατι τετοιο.

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΟΥΡΔΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ανταποκριση του ALI SAFFET, μελους της οργανωσης Sosyalist Isci, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας στην Τουρκια

Η τουρκικη βουλη αφαιρεσε την ασυλια σε 6 Κουρδους βουλευτες στις αρχες του Μαρτη και τωρα βρισκονται υπο κρατηση με την κατηγορια της "παροτρυνσης σε αποσκιρτηση". Η κατηγορια αυτη προβλεπει μεχρι και τη θανατικη ποινη.

Και οι 6 βουλευτες ειναι μελη του Δημοκρατικου Κομματος (DEP) που εκπροσωπει στη βουλη το εθνικο κινημα των Κουρδων. Το DEP αποτελει μια μονιμη πηγη ενοχλησης για το τουρκικο κρατος. Το συνολο των 18 βουλευτων του DEP εξελεγησαν στις κουρδικες επαρχιες της νοτιοανατολικης Τουρκιας με συντριπτικη πλειοψηφια.

Το τουρκικο κρατος αντιμετωπιζει σοβαρο προβλημα για το πως θα ξεφορτωθει αυτους τους βουλευτες, γιατι εχουν εκλεγει δημοκρατικα και με πλειοψηφιες πολυ μεγαλυτερες απο ολους σχεδον τους υπολοιπους βουλευτες. Δεν εχουν διαπραξει καμμια παρανομια. Αν το τουρκικο κραος θελει να ξεμπερδευει μαζι τους ειναι γιατι διατηρουν τον κουρδικο εθνικο αγωνα στο φως της επικαιροτητας. Καταφερνουν να διατηρουν το κουρδικο ζητημα στην κορυφη της πολιτικης ατζεντας, καλοντας μια εξαιρετικα αποτελεσματικη προπαγανδα και δινοντας την κουρδικη αποψη πανω σ'ολα τα ζητηματα.

Πως θα μπορουσε να ξεμπλεξει ενα κρατος που ισχυριζεται οτι ειναι δημοκρατικο απο ενα τετοιο προβλημα; Πως θα μπορουσαν να φιμωσουν δημοκρατικα εκλεγμενους βουλευτες χωρις ν'αμφισβητηθει η νομιμοτητα της ιδιας της βουλης, χωρις να εκτεθει σαν αντιδημοκρατικη; Ιδιαιτερα σημερα οπου οι σχεσεις της Τουρκιας με την Ευρωπαϊκη κοινοτητα αποτελουν ενα απο τα σημαντικοτερα συστατικα της εξωτερικης της πολιτικης.

Μια πρωτη αποπειρα φιμωσης ηταν η διαλυση του HEP (προδρομου του DEP). Αυτη η μεθοδος ομως δεν ειχε τα αναμενομενα αποτελεσματα. Οι βουλευτες του HEP μετονομασαν το κομμα τους σε DEP.

Αυτου του τυπου οι διωξεις ομως συνοδευονται απο την πιο βαναυση καταστολη και καταπιεση των μελων του κομματος στις κουρδικες επαρχιες. Μελη του κομματος εχουν δολοφονηθει (αναμεσα σ'αυτους κι ενας βουλευτης) απο τα "Μυστικα Ταγματα Θανατου" ενω οι αρχες συχνα κλεινουν τα γραφεια τοπικων οργανωσεων του κομματος.

Το DEP γινεται ολοενα και πιο σοβαρο προβλημα για τις τουρκικες αρχες καθως πλησιαζουν οι δημοτικες εκλογες που θα γινουν στις 27 Μαρτη. Αυτο βαζει μπροστα στο κρατος το εξης διλημμα: Αν το DEP κατεβαινε στις εκλογες, ειναι βεβαιο οτι θα κερδιζε με μεγαλη διαφορα, επιβεβαιωνοντας ετσι το κυρος του αλλα και τη δυναμη του ιδιου του απελευθερωτικου αγωνα. Αν απο την αλλη οι εκλογες αναβαλλονταν (ειτε σ'ολοκληρη την Τουρκια, ειτε στις κουρδικες επαρχιες) αυτο θα αποτελουσε ουσιαστικα παραδοχη ηττας.

Ετσι ενω πλησιαζουν οι εκλογες, οι διωξεις εναντια στο DEP κλιμακωνονται. Στις κουρδικες περιοχες διενεργουνται συχνες επιθεσεις εναντια στα γραφεια του DEP, οι υποψηφιοι του συλλαμβανονται κατ'επαναληψη, τα μελη του δολοφονουνται. Εχει γινει αδυνατο για το DEP να συμμετεχει στην προεκλογικη εκστρατεια. Δεν μπορει να κατεβασει ουτε καν τον απαιτουμενο αριθμο υποψηφιων.

Τελικα στις αρχες του Μαρτη το DEP ανακοινωσε οτι θα μποϋκοταρε τις εκλογες γιατι ηταν αντικειμενικα αδυνατο να συμμετεχει σ'αυτες.

Ηταν αμεσως μετα απο αυτη την ανακοινωση που συνεληφθησαν οι 6 βουλευτες, αναμεσα στους οποιους και ο ηγετης του DEP Χατιπ Ντικλε.

Ολα αυτα μπορει να φανταζουν σαν μια νικη του τουρκικου κρατους. Στην πραγματικοτητα ομως ακομα και ο σωβινιστικος τυπος στην Τουρκια εχει τις αμφιβολιες του. Μια τοσο προφανης αντιδημοκρατικη ενεργεια προκαλεσε το σοβαρο ενδιαφερον της Δυσης - Η κα Μιττεραν (που εδω κι αρκετο καιρο δειχνει ιδιαιτερο ενδιαφερον για το κουρδικο) και μελη του Ευρωπαϊκου Κοινοβουλιου αμεσως μετα τις συλληψεις επισκεφθηκαν την Τουρκια. Το Ευρωπαϊκο Κοινοβουλιο απαιτησε με ψηφισμα την αμεση απελευθερωση των βουλευτων. Η πρωθυπουργος Τσιλερ, της οποιας το κομμα πρωτοστατησε για ν'αφαιρεθει το ασυλο απο τους 6 βουλευτες, αναγκαστηκε να διαφοροποιηθει λεγοντας οτι δεν θεωρουσε η ιδια απαραιτητη τη συλληψη τους.

Το προβλημα της τουρκικης αρχουσας ταξης ειναι οτι ειναι βαθια διχασμενη πανω στο πως πρεπει ν'αντιμετωπισει το κουρδικο ζητημα. Υπαρχει μια διαρκης αντιπαραθεση αναμεσα σ'αυτους που υποστηριζουν την "στρατιωτικη λυση" μ'εκεινους που ευνοουν μια "πολιτικη λυση".

Το κοστος του πολεμου για την Τουρκια ειναι τεραστιο - και με οικονομικους ορους αλλα και με κοστος στο γοητρο της στο εξωτερικο - που κανει ενα κομματι της αρχουσας ταξης να υποστηριζει την αμεση πολιτικη λυση του προβληματος.

Μεχρι στιγμης ομως, το πανω χερι εχουν αυτοι που υποστηριζουν την αιματηρη στρατιωτικη επιλογη. Δεν θ'αργησει ομως να ερθει η μερα οπου ακομα και οι πιο πορωμενοι σωβινιστες θ'αναγνωρισουν οτι ειναι αδυνατη μια στρατιωτικη νικη. Το κινημα των Κουρδων ειναι σημερα ενα μαζικο λαϊκο κινημα.

ΣΥΜΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ

Η οργανωση Sosyalist isci (Σοσιαλιστης Εργατης) και το ομονυμο περιοδικο της που εκδιδει καθε μηνα στη Τουρκια αντιμετωιζουν μια σειρα απο διωξεις και καταδικες. Οι τουρκικες αρχες επεβαλαν προστιμο 200 εκατομμυριων τουρκικων λιρων στο περιοδικο και καταδικασαν τον διευθυντη συνταξης του σε 20 μηνες φυλακιση εξαιτιας ενος αρθου που δημοσιευσαν και περιεγραφε τις συνθηκες καταπιεσης των κουρδων. Για την υποστηριξη που δινει στους κουρδους το περιοδικο αντιμετωπιζει αλλες 8 διωξεις. Η Sosyalist isci χρειαζεται χρηματα για τα τις δικες και για την καμπανια που κανει στην Τουρκια. Μπορειτε να στειλετε χρηματα στον λογαριασμο:

Lloyds Bank Camberwell Green branch London (sort code 30-91-54, account no. 0699504)

Μηνυματα συμπαραστασης μπορειτε να στειλετε στην διευθυνση: Turk-is FAX (90) 312-433 3125

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Εχουν σχεδον συμπληρωθει δυο χρονια απο την ιδρυση του πανεπιστημιου και πισω απο τις πομπωδης διακηρυξεις και ομιλιες βρισκεται ενας σωρος προβληματων που καθε χρονο θα χειροτερευει.

Το πιο μεγαλο προβλημα που εμφανιστηκε ειναι το στεγαστικο. Ο χωρος της πρωην Παιδαγωγικης Ακαδημιας αποδειχτηκε τελειως ανεπαρκης. Με τους 500 φετινους φοιτητες εχει ξεπερασει τα ορια του και ειναι αδυνατο να φιλοξενησει αλλους. Ηδη πολλα μαθηματα γινονται σε λυομενες αιθουσες. Την επομενη χρονια που θα μπουν αλλοι 500 φοιτητες στο πανεπιστημιο το προβλημα θα ειναι ακομα χειροτερο.

Με αυτα τα δεδομενα το Υπουργειο Παιδειας αναγκαστηκε να ψαξει για καποια λυση. Η «λυση» ομως που βρηκε ηταν η μεταστεγαση ορισμενων τμηματων στα κτιρια του Amerikanos College, στα Λατσια για την πωληση των οποιων ο Αμερικανος ζητησε το εξωφρενικο ποσο των εξη εκατομμυριων λιρων.

Η αντιδραση των φοιτητων ηταν αμεση. Το Δ.Σ της ΦΕΠΑΝ προτεινε ως εναλλακτικες λυσεις την χρηση των αιθουσων του Γυμνασιου Αγλαντζιας κατα τα απογευματα, και των αιθουσων του Παιδαγωγικου Ινστιτουτου και του Κεντρου Παραγωγικοτητας. Η απαντηση του υπουργειου ηταν ενα ακομα δειγμα του αυταρχισμου και του ετσιθελισμου που ακολουθει η κυβερνηση Κληριδη. Ουτε καν δεχτηκαν να συζητησουν τις προτασεις αυτες των φοιτητων και εθεσαν ως τετελεσμενο γεγονος την μεταστεγαση του Πανεπιστημιου.

Η ΦΕΠΑΝ αντεδρασε και καλεσε σε αποχη αλλα μονο για μιση μερα και πορεια στο υπουργειο Παιδειας. Οι φοιτητες ενημερωθηκαν την τελευταια στιγμη και η πορεια ηταν υποτονικη και δεν φωνταχτηκαν καθολου συνθηματα. Η υπουργος Παιδειας ακολουθησε την ιδια σκληρη ταχτικη. Κατεβηκε μαλιστα και περασε προκλητικα αναμεσα στους φοιτητες για να δειξει οτι δεν τους λογαριαζει και δεν ανησυχει απο τις κινητοποιησεις τους. Ο εκνευρισμος της ομως μαρτυρει το αντιθετο.

Δυστηχως ομως η ΦΕΠΑΝ δεν εδωσε συνεχεια στις κινητοποιησεις και η διαμαρτυρια εμεινε ως εκει. Αυτο που επρεπε να γινει ηταν να οργανωθουν και αλλες κινητοποιησεις γιατι μονο αυτες μπορουν να βαλουν πιεση στην κυβερνηση για να ικανοποιησει τα δικαια αιτηματα των φοιτητων.Η Αγγελιδου εδειξε οτι δεν πειθετε απο λογικα επιχειρηματα και οτι το μονο που την ενδιαφερει ειναι να εφαρμοσει την κυβερνητικη πολιτικη λιτοτητας στην παιδεια.

Χρειαζονταν οχι μονο η μαζικη κινητοποιηση των φοιτητων του πανεπιστημιου αλλα και η συνεργασια με τους φοιτητες των αλλων Ανωτερων Ιδρυματων, ΑΤΙ, Δασικο Κολλεγιο, Νοσηλευτικη, Ξενοδοχειακη, που χτυπιουνται και αυτοι απο την πολιτικη της λιτοτητας και τις περικοπες στη παιδεια. Ετσι θα μπορουσαν να παλεψουν πιο αποτελεσματικα, ολοι μαζι, για να μην περασει η κυβερνητικη πολιτικη. Σ' αυτο θα μπορουσε να βοηθησει και η ΠΟΦΝΕ, γι'αυτο θα πρεπει η ΦΕΠΑΝ να ενταχθει το συντομοτερο σε αυτην.

Με αυτο τον τροπο εχει σχεδον περασει η θεση της κυβερνησης για το στεγαστικο χωρις οι φοιτητες του Πανεπιστημιου να πολεμησουν καν την κατασταση. Καταφερε να διασπασει τους φοιτητες με αποτελεσμα οι φοιτητες του οικονομικου να ψηφισουν με σχετικη πλειοψηφεια οτι δεχονται να μεταφερτουν στου Αμερικανου. Με αυτο το προηγουμενο, η κυβερνηση θα θελησει αυριο, που θα μεγαλωσουν οι αναγκες να στειλει και αλλα τμηματα εκει και ισως ακομα και αλλου.

Αυτη η διασπαση δεν πρεπει να περασει. Το στεγαστικο δεν αφορα μονο ενα τμημα αλλα ολους τους φοιτητες του Πανεπιστημιου, ακομα και αυτους που θα ερθουν τα επομενα χρονια. Δεν πρεπει να αφησουμε την κυβερνηση να μας εξορισει στα χωραφια των Λατσιων και να μας απομονωσει. Με αυτη τη «λυση» η κυβερνηση θελει να απαλλαγει απο το στεγαστικο, αδιαφοροντας για τις συνεπειες που αυτο θα εχει πανω στους φοιτητες και ταυτοχρονα θελει να αποκοψει το φοιτητικο κινημα απο την υπολοιπη κοινωνια και να γλυτωσει απο μελοντικες εκρηξεις, μια και ειναι γνωστο οτι τα φοιτητικα κινηματα υπηρξαν πολλες φορες οι κυριοι εκφραστες κοινωνικων αντιδρασεων εναντια σε αυταρχικες κυβερνησεις και αντιλαϊκες πολιτικες.

Η κυβερνηση θελει να δειξει στο φοιτητικο κινημα ποιος ειναι ο αφεντης της καταστασης και μεχρι τωρα φαινεται να το πετυχαινει. Αν ομως οι φοιτητες κατεβουν σε μαζικες και οργανωμενες κινητοποιησεις τοτε η κυβερνηση μπορει να βρεθει μπροστα σε πολυ δυσαρεστες εκπληξεις.

Μαριος Χ´´Αναστaση

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ Τ
ΟΧΙ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥ

Κυβερνηση, εργοδοτες και συντεχνιες συμφωνησαν, οτι ολοι οι «παρανομοι» ξενοι πρεπει να φυγουν. Συμφωνησαν οτι πρεπει να συνεργαστουν για να βρουν και να διωξουν τους 4,000 εργατες που υπολογιζουν οτι εργαζονται χωρις αδεια.

Στο προσωπο των «παρανομων» εργατων εχουν βρει ολοι, κομματα και συντεχνιες τα εξηλαστηρια θυματα πανω στα οποια θα φορτωσουν ολα τα κακα που προκαλει η καπιταλιστικη κριση.

Πoκγρομ

Δεν ειναι τυχαιο που αυτη την εποχη οι επιδρομες της αστυνομιας εναντια στους ξενους εργατες, στα αγροκτηματα και τις φαρμες εχουν παρει διαστασεις πογκρομ. Τα κυνηγητα, οι συλληψεις και οι απελασεις τους, εχουν γινει καθημερινο φαινομενο.

Στο αεροδρομιο ετοιμαζουν «ειδικη αιθουσα υποδοχης», δηλαδη φυλακη για τους ανεπιθυμητους ξενους. Το τμημα μεταναστευσης απαγορευει την εισοδο σε χιλιαδες ξενους (6,000 περυσι) και απελαυνει και διωχνει αλλους τοσους. Η αστυνομια, για να δειξει ποσο καλα κανει την δουλεια της, παρουσιασε με περηφανεια στην επιτροπη της βουλης, ενα τεραστιο φακκελο με εκατονταδες περιπτωσεις ξενων που εχουν συλληφθει και απελαθει.

Ολα αυτα εγιναν με την ανοχη και την στηριξη της ηγεσιας των συντεχνιων που υπογραψε πριν δυο χρονια μια ρατσιστικη συμφωνια με τους εργοδοτες και τη κυβερνηση που απαγορευει την ελευθερη εισοδο των ξενων εργατων και τους επιβαλει πολλους ορους και περιορισμους. Τους στερει βασικα δικαιωματα, οπως για παραδειγμα, να αλλαξουν εργοδοτη, τοπο δουλειας και ειδικοτητα και τους δινει αδεια μονο για δυο χρονια.

Αυτες ακριβως οι προυποθεσεις για εξασφαλιση βιζας και αδειας εργασιας στους ξενους, τους βαζουν κατω απο πολλους κινδυνους και τους κανουν ευαλωτους στα χερια των αφεντικων, οι οποιοι αρπαζουν την ευκαιρια να τους εκμεταλλευτουν ακομα παραπανω, σαν φτηνο εργατικο δυναμικο χωρις βασικα δικαιωματα και ωφεληματα.

Σαν να μην εφταναν ολα αυτα, τωρα οι ηγεσιες των συντεχνιων με το προσχημα οτι ταχα θα κτυπησουν το δουλεμποριο, ζητουν νεους ορους, πιο αυστηρους και νεες απαγορευσεις. Θελουν να κανουν ακομα πιο δυσκολη την εισοδο, την δουλεια και την ζωη των ξενων, κανοντας την ηδη ρατσιστικη συμφωνια ακομα χειροτερη, κτιζοντας ακομα ψηλοτερα «τειχη» για τους ξενους.

Ζητουν απο την κυβερνηση οχι μονο να μη δωσει αλλες αδειες, αλλα να μην ανανεωσει ξανα οσες ηδη εχει δωσει. Ζητουν η αδεια εισαγωγης ξενων να δινεται μονο σε επιχειρησεις που το προσωπικο τους ειναι οργανωμενο και ο εργοδοτης εφαρμοζει την συλλογικη συμβαση. Αν ο εργοδοτης παραβιαζει οποιοδηποτε ορο, τοτε το υπουργειο να του αφαιρει την αδεια απασχολησης αλλοδαπων. Οπου οι εργοδοτες αναστελουν την δουλεια ή απολυουν λογω πλεονασμου να μη δινεται καμια αδεια αλλα ουτε να ανανεωνουν τις παλιες. Ενω στους κλαδους ενδυσης και υποδυσης να απαγορευθει τελειως η εργοδοτηση ξενων εργατων.

Σε μερικες περιπτωσεις οι ρατσιστικες διακρισεις γινονται τελειως εξοφθαλμες πια: Σε εργατες απο Αραβικες και Ασιατικες χωρες να δινεται αδεια μονο για τις φαρμες! Ενω στην τουριστικη βιομηχανια να δινεται αδεια για τους καλοκαιρινους μηνες και καμια αδεια στα τμηματα υποδοχης και τραπεζοκομιας, εκτος στους ελληνικης καταγωγης. Και σε καμια περιπτωση ο αριθμος τους να μη ξεπερασει το 10% του ντοπιου δυναμικου ενω στις αλλες επιχειρησεις να μη ξεπερασει ποτε το 20%.

Ρατσιστικες δικαιολογιες

Για να δικαιολογησουν την σταση τους οι ηγετες των συντεχνιων λενε οι ξενοι θα χτυπησουν τα μεροκαματα, οτι υπαρχει κινδυνος καταστρατηγησης των συλλογικων συμβασεων και καταπατησης των κεκτημενων των ντοπιων εργατων.

Τα επιχειρηματα και η κινδυνολογια που προβαλουν οι ηγεσιες των συντεχνιων δεν εχουν να ζηλεψουν τιποτε απο αυτα που υποστηριζει η νεοφασιστρια Μουσολινι στην Ιταλια και ο φασιστας Λε Πεν στη Γαλλια. Δεν ειναι τιποτε αλλο παρα ρατσιστικες δικαιολογιες. Ρατσισμος ειναι η καθε διακριση και διαχωρισμος με βαση το χρωμα, την φυλη, την εθνικη καταγωγη και προελευση. Οι συντεχνιες ζητουν το διωξιμο των ξενων, επειδη δεν ειναι ντοπιοι. Εφαρμοζουν ολες αυτες τις διακρυσεις σε βαρος τους μονο και μονο επειδη ερχονται απο αλλου, απο το εξωτερικο. Οσους αφηνουν να μπουν τους βαζουν να κανουν μονο τις πιο βρωμικες και ανθυγιεινες δουλειες τους δε Αραβες και Ασιατες τους αντιμετωπιζουν χειροτερα και απο τα ζωα τους στις φαρμες.

Μ'αυτα που ζητουν οι συντεχνιες οι ξενοι εργατες καταντησαν η «σητσια του Μαυρου». Οποιος και να φταιει αυτοι θα την πληρωνουν. Αν ο εργοδοτης κανει απολυσεις οι ξενοι θα διωχνονται. Αν παραβιασει τη συμβαση οι ξενοι που απασχολει θα διωχνονται. Αν οι ντοπιοι εργατες ειναι ανοργανωτοι παλι θα διωχνονται οι ξενοι. Οι συντεχνιες αντι να κτυπησουν και να τιμωρησουν τον εργοδοτη που ειναι ο θυτης, τιμωρουν το θυμα.

Οι «ξενοι» εργατες δεν ειναι ξενοι, ειναι ταξικα μας αδελφια. Ειναι και αυτη εργατες που δεν εχουν στον ηλιο μοιρα. Οσο μας χρειαζονται αυτοι αλλο τοσο τους χρειαζομαστε εμεις. Η εργατικη ταξη δεν παλευει μονο για οικονομικες αυξησεις και καποιες βελτιωσεις στο βιωτικο της επιπεδο. Παλευει για να γκρεμισει αυτο το συστημα και να χτισει τον ενα ολοκληρο καινουριο κοσμο, τον σοσιαλισμο. Για να το πετυχει χρειαζεται την συντονισμενη δραση και την ενοτητα των εργατων σε πολλα μερη της γης γιατι ειναι ενα συστημα που για να νικησει ολοκληρωτικα πρεπει να κυριαρχησει σε ολοκληρο τον κοσμο, πρεπει να ειναι ενας διεθνης σοσιαλισμος. Για να το πετυχουν αυτο οι εργατες πρεπει πρωτα και κυρια να ξεφορτωθουν τον ρατσισμο και να παψουν να βλεπουν τους εργατες απο αλλα μερη σαν εχρθους τους.

Φταιει η καπιταλιστικη κριση

Δεν ειναι οι ξενοι που φερνουν τις απολυσεις αλλα η καπιταλιστικη κριση. Στην ενδυση και την υποδυση, οι εργοδοτες παντα εκαναν απολυσεις αναλογα με τις δουλειες τους και με το ποσο δυνατοι ενοιωθαν ασχετα αν δεν υπηρχαν τοτε στο κλαδο καθολου ξενοι. Ακομα απολυσεις κανουν και πολλοι εργοδοτες που δεν απασχολουν καθολου ξενους.

Δεν ειναι οι ξενοι που χτυπουν τα μεροκαματα αλλα τα αφεντικα. Οταν οι γυναικες μπηκαν στην παραγωγη, αρκετοι χρησιμοποιησαν το ιδιο επιχειρημα εναντιον των γυναι-

ΑΦΕΝΤΙΚΑ
Σ ΕΡΓΑΤΕΣ

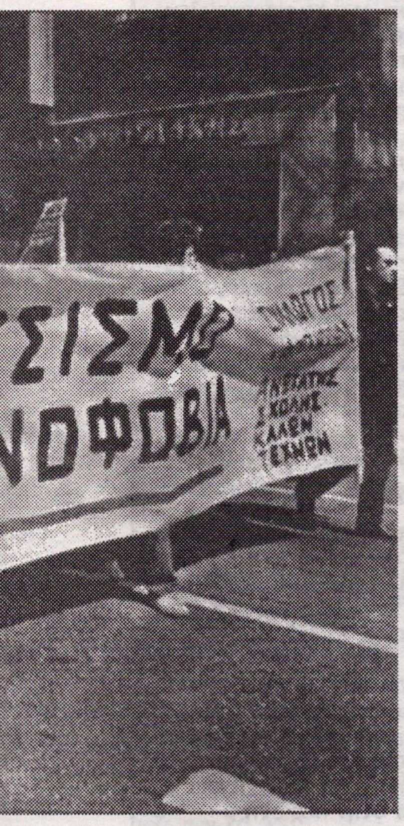

κων και το χρησιμοποιουν και σημερα. Τι θα γινει, στο τελος θα πρεπει να διωξουμε και τις γυναικες;

Δεν φταινε οι ξενοι για τις παραβιασεις των συλλογικων συμβασεων αλλα τα αφεντικα. Αυτοι ειναι που θελουν να καταργησουν την ΑΤΑ, να φανε τον δεκατο τριτο, τις αδειες, που παραβιαζουν το ωραριο και τις συμφωνιες που υπογραψαν χτες ακομα.

Οι συντεχνιες ομως ριχνουν το φταιξιμο στους ξενους, και στρεφουν εργατες εναντια σ'εργατες και οχι εναντια στους πραγματικους φταιχτες τα αφεντικα.

Η ηγεσιες των συντεχνιων αντι να ακολουθησουν μια ταξικη πολιτικη για να αντιμετωπισει αποτελεσματικα, τις απολυσεις, την αυξανομενη ανεργια και τη μειωση του βιοτικου επιπεδου των εργαζομενων, προτιμουν να σταφουν προς τον ρατσισμο. Αυτο δεν ειναι τυχαιο. Ειναι το αποτελεσμα της πολιτικης ταξικης συνεργασιας που ακολουθουν ολα αυτα τα χρονια. Μιας πολιτικης που βαζει πανω απο ολα, το καλο του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, της «οικονομιας του τοπου» οπως προτιμουν να τον λενε και οχι τα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

Ο δρομος της ταξικης συνεργασιας, της συνεργασιας εργοδοτων και εργαζομενων, και του ρατσισμου ειναι αδιεξοδος. Σημερα που ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος μπαινει στη χειροτερη του κριση εδω και δυο δεκαετιες αυτο εχει γινει ολο και πιο φανερο. Ολες οι θυσιες που εκανε η εργατικη ταξη ολα αυτα τα χρονια για το «καλο της οικονομιας τους τοπου» για να γλυτωσει δηλαδη απο την κριση, πηγαν χαμενες. Η κριση ηλθε, η ανεργια μεγαλωνει, οι απολυσεις αυξανονται, το βιωτικο της επιπεδο πεφτει.

ταξικη ενοτητα

Το μονο που μπορει να προστατεψει την εργατικη ταξη ειναι ταξικη της ενοτητα και η παλη για υπερασπιση των συμφεροντων των της. Οταν δηλαδη οι εργατες ντοπιοι και ξενοι στραφουν ενωμενοι εναντια στα αφεντικα. Γι' αυτο θα επρεπε οι συντεχνιες να ειναι συντεχνιες ολων των εργαζομενων στην Κυπρο, και οχι συντεχνιες των κυπριων εργαζομενων. Στις μεγαλες κινητοποιησεις των γαλλων εργατων της air france εναντια στα μετρα λιτοτητας της κυβερνησης λευκοι και μαυροι εργατες παλευψαν μαζι, δινοντας ενα γερο χαστουκι στον ρατσισμο και καταφερνοντας τελικα να ανατρεψουν την πολιτικη της λιτοτητας.

Γι'αυτο πρεπει να παλεψουμε εναντια στις ρατσιστικες συμφωνιες που χτυπουν τους ξενους εργατες. Πρεπει να υποστηριξουμε την ελευθερη και χωρις ορους εισοδο των ξενων εργατων. Να σταματησουν οι διωξεις και η αστυνομικη τρομοκρατια εναντια στους ξενους. Να παλεψουμε για ισες απολαβες και ορους εργασιας των ξενων εργατων με αυτες των ντοπιων. Για την οργανωση τους στις συντεχνιες με τα ιδια δικαιωματα.

Στο ελληνικο νησι τη Κω, σ'ενα εργοστασιο ιματισμου, το Αλεξαντερ Φασιον, στις εκλογες του σωματειου των εργαζομενων τα 4 απο τα 7 μελη του συμβουλιου εκλεγηκαν ξενοι εργατες και προεδρος του σωματειου εκλεγηκε ενας μεταναστης εργατης. Ο προεδρος του Εργατικου Κεντρου Δωδεκανησου σχολιαζοντας αυτο το γεγονος ειπε: «οι εργατες ανεξαρτητα απο το ποια ειναι η πατριδα τους, εχουν κοινα συμφεροντα-κοινα προβληματα. Πρεπει ολοι μαζι να τα αντιμετωπισουμε χωρις να υπαρχουν διακρισεις».

Πρεπει να παλεψουμε εναντια σε καθε διασπαση της εργατικης ταξης, αναμεσα σε ντοπιους και ξενους εργατες, σε «προνομιουχους» και μη, σε ανδρες και γυναικες, σε κλαδους και τμηματα. Μονο μια ενιαια εργατικη ταξη μπορει να ανατρεψει τον καπιταλισμο και να κανει πραγματικοτητα την σοσιαλιστικη επαναστση. Το να γκρεμισουμε τα τειχη που ο καπιταλισμος χτιζει αναμεσα μας ειναι μια αναγκαια προϋποθεση για το κτισιμο του σοσιαλισμου.

Νικος Αγιομαμιτης

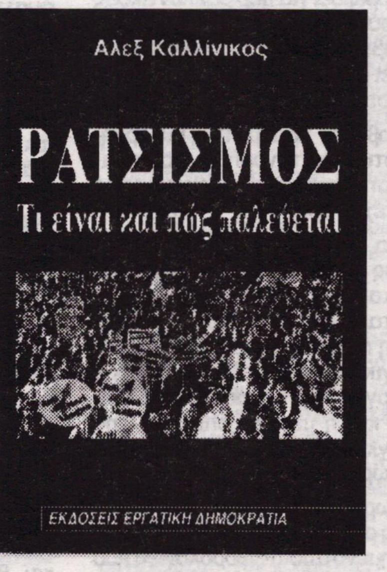

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821
ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΣΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΜΑΖΩΝ

Οι ιστορικοι, η Εκκλησια και οι "πνευματικοι" ηγετες της αστικης ταξης καλλιεργουν δυο μυθους σε σχεση με την επανασταση του 1821. Ο ενας οτι ηταν μια εθνικοαπελευθερωτικη επανασταση και ο αλλος, οτι σ'αυτην συμμετειχε "συσσωμο το ελληνικο γενος" εναντια στην κυριαρχια των Τουρκων. Ποια ομως ειναι η αληθεια για το 1821;

Πατριαρχειο και Φαναριωτες

Με την Οθωμανικη κατακτηση του Βυζαντιου τα προνομοια της Εκκλησιας οχι μονο δεν περιοριστηκαν αλλα επεκταθηκαν περα απο τα θρησκευτικα της καθηκοντα, αποκτωντας τεραστια δυναμη και εξουσια. Το Πατριαρχειο εισχωρει ακομα και στο ιδιωτικο δικαιο, παιρνοντας απο το Σουλτανο την απολυτη δικαιοδοσια για ολες τις προσωπικες αντιδικιες μεταξυ ορθοδοξων, ακομα και για την εκδικαση απο τα εκκλησιαστικα δικαστηρια υποθεσεων αναμεσα σε μουσουλμανους και χριστιανους.

Η Εκκλησια ηταν ενας φεουδαρχικος μηχανισμος, το ιδιο καταπιεστικος οπως και το Οθωμανικο Κρατος. Κατειχε τεραστιες εκτασεις γης με εκατονταδες χιλιαδες δουλοπαροικους. Επαιρνε φορους απ'αυτους αλλα κι απο καθε χριστιανο, τη λεγομενη "ζητια". Ο καθε Χριστιανος ραγιας υποχρεωνοταν να δινει το 1/3 απο τα εισοδηματα του στην Εκκλησια. Ο Σουλτανος εδωσε μαλιστα το δικαιωμα στην Εκκλησια να εχει την δικη της ειδικη φορολογικη αστυνομια για την εισπραξη φορων.

Ακριβως γι'αυτους τους λογους η Εκκλησια αποτελεσε στηριγμα της Οθωμανικης απολυταρχιας. Τα συμφεροντα της βρισκονταν σε απολυτη συγκρουση με τις δημοκρατικες ιδεες του 18ου αιωνα. Στην επανασταση του 21 ταχθηκε ανοικτα υπερ της διατηρησης της παλιας ταξης πραγματων και αφορισε την επανασταση.

Τον ιδιο ρολο επαιξαν και οι παλιοι ευγενεις του Βυζαντιου, οι Φαναριωτες, που οχι μονο διατηρησαν τα παλια προνομια τους αλλα ο Σουλτανος τους αναθεσε και διαφορα διοικητικα καθηκοντα του κρατους.

Η ιδιοκτησια της γης βρισκοταν στα χερια των μεγαλοτσιφλικαδων, των διαφορων μπεηδων και αγαδων και των Χριστιανων τσιφλικαδων. Ενα μεγαλο μερος ανηκε στα μοναστηρια που το εκμεταλευονταν για αποκλειστικα δικο τους οφελος.

Ετσι η πλειοψηφια του πληθυσμου, που ηταν φτωχοι αγροτες ετρεφαν με τον ιδρωτα τους, τους τσιφλικαδες, μουσουλμανους και χριστιανους, τον ανωτερο κληρο και τα μοναστηρια.

Δημιουργια Ελληνικης Αστικης Ταξης

Τους δυο πρωτες αιωνες της Τουρκοκρατιας η οικονομια ηταν κλειστη και οι ανταλλαγες προϊοντων αναμεσα στις διαφορες περιοχες ηταν πολυ περιορισμενες. Απο το 1650 αρχισε να αναπτυσσεται η παραγωγη κυρια χειροτεχνικων εμπορευματων.

Σε μερικα νησια αναπτυσσεται η ναυτιλια και δημιουργειται το ναυτιλιακο και εφοπλιστικο κεφαλαιο. Ιδιαιτερα οι Σπετσες, τα Ψαρα και η Υδρα αποκτουν μεγαλη οικονομικη δυναμη απο τα μεσα του 18ου αιωνα. Ο εμπορικος τους στολος ηταν ο μονος στο Αιγαιο και την Μεσογειο.

Σ'αυτη την εξελιξη συνετελεσε το γεγονος οτι ο γαλλικος στολος βρισκοταν σε αδρανεια λογω της Γαλλικης επαναστασης. Ο στολος αυτων των νησιων τροφοδοτουσε κρυφα την Γαλλια, που ηταν αποκλεισμενη απο τα αλλα κρατη της Ευρωπης, πραγματοποιωντας ετσι μεγαλα κερδη. Παραλληλα ελεγχαν το εμποριο αναμεσα στην Ν. Ρωσια και την υπολοιπη Ευρωπη. Ετσι στα νησια αρχισε πλαϊ στους φεουδαρχες να δημιουργειται μια νεα ταξη, η ταξη των εμπορων και των εφοπλιστων.

Αντιθετα, στην κυριως Ελλαδα η οικονομικη αναπτυξη ηταν πολυ αργη. Λογω της ελλειψης καλων συγκοινωνιακων μεσων (δρομων κλπ) και ασφαλειας των μεταφερομενων εμπορευματων, λογω ειδικων δασμων (πασαλικια) που επιβαρυναν τα εμπορευματα απο την μια περιοχη στην αλλη και λογω της εξαθλιωσης και υποδουλωσης του μεγαλυτερου μερους του πληθυσμου στους τσιφλικαδες, η δημιουργια μεγαλων εσωτερικων αγορων ηταν αδυνατη μεσα στις συνθηκες του φεουδαρχισμου. Αυτοι οι λογοι, μαζι με την καθυστερημενη τεχνολογια εμποδισαν την εξελιξη της χειροτεχνιας σε βιομηχανια.

Γι'αυτο, το εμποριο διεξαγοταν κυριως με το εξωτερικο και ενα μεγαλο μερος της νεοδημιουργηθεισας αστικης ταξης αναπτυχθηκε στο εξωτερικο.

Το 18ο και αρχες του 19ου αιωνα, με την αναπτυξη του εμποριου, οι τσιφλικαδες εντεινουν την πιεση πανω στους αγροτες ωστε να εργαζονται περισσοτερες μερες και να τους παραχωρουν μεγαλυτερο μερος της παραγωγης.

Η ακομα μεγαλυτερη καταπιεση και τα δυσβακτακτα χρεη οδηγουν μαζικα τους αγροτες να εγκαταλειψουν τη γη και να καταφυγουν στα βουνα. Οι κλεφτες οπως ονομαστηκαν, εκδηλωναν το μισος εναντια στους εκμεταλευτες, Ελληνες και Τουρκους, με το να τους κλεβουν. Γι'αυτο οι προεστοι συνεργαζονται με την τουρκικη εξουσια για να εξοντωσουν την κλεφτουρια που αποτελει μια ιδιοτυπη μορφη παλης εναντια στην αρχουσα ταξη.

Ρηγας Φεραιος και επανασταση

Στα τελη του 18ου αιωνα η αστικη ταξη ηταν πλεον διαμορφωμενη και βρισκοταν διασκορπισμενη στο εξωτερικο. Τα συμφεροντα της την εσπρωχναν ολοενα στη συγκρουση με το παλιο καθεστως για τη δημιουργια ενος ανεξαρτητου ελληνικου κρατους για να αναπτυχθουν ελευθερα οι νεες παραγωγικες δυναμεις.

Η Γαλλικη επανασταση που κτυπησε το φεουδαρχισμο ειχε μεγαλη επιδραση στην ελληνικη αστικη ταξη. Της δινουν την εμπνευση και τα θεωρητικα εφοδια για να διαμορφωσει τους πολιτικους της εκπροσωπους.

Ο κυριος εκφραστης των δημοκρατικων και απελευθερωτικων ιδεων που επικρατουσαν τοτε στην Ευρωπη ηταν ο Ρηγας Φεραιος. Ο Φεραιος πιστευε οτι η επανασταση θα πετυχαινε μονο αν οι λαοι των βαλκανιων ενωμενοι και στηριγμενοι στις δικες τους δυναμεις ξεσηκωνονταν ταυτοχρονα εναντια στη Οθωμανικη Αυτοκρατορια, εγκαθιδρυοντας μια δημοκρατικη βαλκανικη ομοσπονδια.

Η Γαλλικη επανασταση και τα νεα κηρυγματα για την ισοτητα των πολιτων και τη δημοκρατια αναπτερωσαν τις ελπιδες στους σκλαβωμενους λαους των βαλκανιων. Αγροτικες εξεγερσεις ξεσπουν σ'ολοκληρη τη βαλκανικη.

Σε αντιθεση το Ορθοδοξο Πατριαρχειο, κυκλοφορει το 1797 την "Πατρικη Διδασκαλια" οπου καταγγελονται οι ιδεες του Κοραη, του Ρηγα Φεραιου και των αλλων διαφωτιστων σαν "ιδεες του σατανα". Το Πατριαρχειο παρουσιαζει τη Γαλλικη Επανασταση σαν *"προϊον δαιμονικης επιρροης και αιρετικης αυθαιρεσιας"*. Επισης προπαγανδιζει οτι οι ελληνες αγροτες πρεπει να υποτασσονται στην Οθωμανικη εξουσια *"που διαφυλαξε αλωβητη την ορθοδοξη πιστη"*.

Με το ξεκινημα της επαναστασης απο τη Φιλικη Εταιρεια (που εκφραζει την οργανωση και την θεληση της αστικης ταξης)τον Μαρτη του 1821 ξεσπουν φανταστικες αγροτολαϊκες εξεγερσεις στα Βαλκανια και στην ιδια την Ελλαδα και ναυτικες εξεγερσεις στα νησια.

Εξεγερσεις που στρεφονται εναντια στην κυριαρχια των προκριτων και των καραβοκυραιων που στηριζουν την φεουδαρχια και βαζουν ζητηματα κοινωνικης ισοτητας, απαλλοτριωσης της γης και μοιρασμα της στους αγροτες.

Η αστικη ταξη, που ειναι ακομα οικονομικα και πολιτικα αδυνατη, φοβαται την εξεγερση των μαζων και σχεδον απο την αρχη της επαναστασης εγκαταλειπει το οραμα του Φεραιου. Δεν θελει να στηριχτει και να συμμαχησει με τις μαζες των αγροτων και των ναυτικων για να πετυχει τους σκοπους της. Προτιμα να στηριξει τις ελπιδες της σε μια συμφωνια με τις μεγαλες δυναμεις, τη Γαλλια, Αγγλια και Ρωσσια. Αυτο την φερνει πολυ γρηγορα σε συνθηκολογηση και συμβιβασμο με τους εχθρους της επαναστασης, τους προκριτους, το πατριαρχειο και τους Φαναριωτες.

Η επανασταση του 1821 ηταν μια αστικη επανασταση. Η αστικη ταξη ηταν αυτη που προετοιμασε και κηρυξε την επανασταση για να γκρεμισει τη Φεουδαρχια και να εγκαθιδρυσει την δικη της εξουσια, την αστικη δημοκρατια και να προωθησει τα δικα της συμφεροντα. Το λεγομενο "ελληνικο γενος" δεν αποτελουσε μια ενιαια ενοτητα με τα ιδια κοινα συμφεροντα ωστε να εξεγερθει συσσωμο στο πλευρο της επαναστασης.

Τα φτωχα και τα καταπιεσμενα στρωματα του πληθυσμου, αγροτες και ναυτικοι, ακολουθησαν τα κυρηγματα της αστικης ταξης για λευτερια, και δικαιοσυνη και στηριξαν μ'ολες τους τις δυναμεις την επανασταση για να απαλλαγουν απο το διπλο ζυγο, των μουσουλμανων και χριστιανων φεουδαρχων. Απο την αλλη το Πατριαρχειο, οι φεουδαρχες και ο ανωτερος κληρος πολεμησε την επανασταση γιατι οι αλλαγες που θα εφερνε θα χτυπουσαν τα οικονομικα τους συμφεροντα και την εξουσια που ειχαν.

Οι υποστηριχτες της αστικης ταξης προσπαθουν να κρυψουν αυτη τη πραγματικοτητα και μιλουν για «ξεσηκωμο ολοκληρου του γενους». Θελουν ακομα να κρυψουν την πραγματικοτητα οτι τα οραματα των φτωχων μαζων για πραγματικη ελευθερια και κοινωνικη δικαιοσυνη εμειναν ανεκπληρωτα και προδοθηκαν πολυ νωρις απο την αστικη ταξη που για να σταθεροποιησει την θεση της στην εξουσια προτιμησε την συμμαχια με αυτους που πολεμησαν την επανασταση.

Μυριανθη Λοΐζου

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΑΥΤΟΕΛΕΓΧΟ

Η κυβερνηση μεσα στα πλαισια της "αναδιαρθρωσης" της Δημοσιας Υπηρεσιας προκειται να εφαρμοσει απο το 1995 το νεο συστημα αξιολογησης των δημοσιων υπαλληλων. Η ομαδοποιηση στα σχεδια υπηρεσιας, τα εκπαιδευτικα προγραμματα στελεχων της δημοσιας υπηρεσιας και τωρα η "καινοτομια" των ατομικων εκθεσεων των υπαλληλων, αποτελουν μερος του σχεδιου της κυβερνησης να επιβαλει νεες εργασιακες σχεσεις στη δημοσια υπηρεσια με σκοπο την εντατικοποιηση της δουλειας και την "πειθαρχια".

Το προτεινομενο συστημα αξιολογησης ειναι ενα απο τα τεχνασματα για αυξηση της "παραγωγικοτητας" των υπαλληλων με τον μαϊντανο της "αξιοκρατιας".

Καπιταλιστικα τεχνασματα

Με το νεο συστημα επιδιωκεται η "ανοικτη αξιολογηση με τη συμμετοχη και τη συναινεση του υπαλληλου" δηλαδη με μια λεξη η αυτοβαθμολογηση του. Οταν ο υπαλληλος θα συζητα με τον προϊσταμενο του για το ποσο "αξιζει" ειναι υποχρεωμενος να δεχθει τη λογικη, τα κριτηρια και τους στοχους που βαζει η διευθυνση. Οπως πολυ χαρακτηριστικα αναφερει ο εμπειρογνωμονας, ενας απο τους στοχους του νεου συστηματος αξιολογησης ειναι *"η ταυτιση των στοχων με τους στοχους της Υπηρεσιας"*.

Ενας αλλος σκοπος του νεου συστηματος ειναι να λειτουργησει και σαν *«μοχλος για τις σωστες τοποθετησεις και μετακινησεις των υπαλληλων.»* Ο υπαλληλος με την αυτοβαθμολογηση του δινει ουσιαστικα και την "συγκαταθεση" του στο αν θα πρεπει να προαχθει ή να μετατεθει. Οπως επιτυχημενα εξηγει ο εμπειρογνωμονας *«με το νεο συστημα θα διευκολυνθει η αποδοχη της αξιολογησης των εργαζομενων απο τους προϊσταμενους τους»*. Μαλιστα αυτο το σημειο θεωρειται σαν ενα απο τα "προτερηματα" του συστηματος γιατι ετσι *"θα ελαττωθουν οι προσφυγες στο Ανωτατο των υπαλληλων που αμφισβητουν τις ατομικες εκθεσεις των προϊσταμενων τους"*!

Το συστημα αξιολογησης δεν θα ειναι ενιαιο σ'ολη την Υπηρεσια οπως τωρα. θα ειναι διαφορετικο αναλογα με τη φυση και το εργο της καθε υπηρεσιας. Π.χ. ο μηχανικος των Δημοσιων Εργων θ'αξιολογειται με διαφορετικα κριτηρια σε σχεση με τον νοσοκομο ή το γραφεα κ.ο.κ. Επι πλεον η αξιολογηση του καθε υπαλληλου θα γινεται ανα τριμηνο αντι καθε χρονο. Τι σημαινουν αυτα; Σημαινει οτι θα μπορει να γινεται λεπτομερης μετρηση της παραγωγικοτητας του καθε υπαλληλου - τι κανει και ποσο κανει - και να καθοριζονται "ατομικοι στοχοι" για τον καθενα. Ενω με τη συχνη αξιολογηση θα υπαρχει ο συνεχης ελεγχος για τον αν ο υπαλληλος βρισκεται μεσα στα πλαισια των "στοχων" του ή οχι. Γι'αυτο το λογο και η συχνοτερη αξιολογηση χαρακτηριζεται *"ως κλειδι για την αποτελεσματικοτητα του συστηματος"*.

Η "ομαδοποιηση και εναλλαξιμοτητα" που εχει ηδη εφαρμοστει και τωρα ο νεος τροπος αξιολογησης των υπαλληλων, οι μαγνητικες καρτες για την παρακολουθηση εισοδου-εξοδου των εργαζομενων, η εγκατασταση νεων τηλεφωνικων συστηματων με αυτοματη καταγραφη αριθμων και διαρκεια συνδιαλεξης κλπ, ειναι μετρα για την επιβολη κλιματος αυταρχισμου, της παθητικης αποδοχης και ελεγχου των εργαζομενων.

Κριση του συστηματος

Λογω της σημερινης οικονομικης κρισης που περνα παγκοσμια ο καπιταλισμος αλλα και ο ελληνοκυπριακος, οι καπιταλιστες ειτε ιδιωτες ειτε σαν κυβερνηση χρησιμοποιουν παντου τις ιδιες συνταγες: επιθεση στο βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων μεσα απο την προσπαθεια μειωσης και συμπιεσης των μισθων αλλα και εμμεσα με την αμφισβητηση χρονιων καταχτήσεων των εργαζομενων και την εντατικοποιηση της δουλειας.

Η ιδεολογικη επιθεση των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους εκφραζεται με τις θεωριες οτι η κριση οφειλεται στο δημοσιο τομεα. Οτι το τεραστιο δημοσιονομικο ελλειμμα οφειλεται στο κρατικο μισθολογιο των "υπεραριθμων" "αργοσχολων" δημοσιων υπαλληλων, και στις "σπαταλες".

Ολα αυτα ομως ειναι μια σκετη απατη. Το τεραστιο δημοσιονομικο ελλειμμα οφειλεται στα εκατομμυρια λιρες που δινονται για τοκους και δοσεις για τα προηγουμενα εξοπλιστικα προγραμματα και στα εκατομυρια που συνεχιζουν να δινονται για οπλα, στα 230 εκατομμυρια που εγκριθηκαν φετος για το νεο εξοπλιστικο προγραμμα, στα 170 εκατομμυρια που θα στοιχισει το «νεο αμυντικο δογμα». Οφειλεται στα εκατομυρια που χανονται απο το Ταμειο Κοινωνικων Ασφαλισεων επειδη οι βιομηχανοι διαλυσαν ή "πτωχευσαν" τις εταιριες τους. Οφειλεται στις μαζικες απολυσεις χιλιαδων εργαζομενων που εκαναν οι βιομηχανοι και οι ξενοδοχοι και προκαλεσαν ελλειμμα εκατομμυριων στο Ταμειο για πλεοναζον προσωπικο. Οφειλεται στα εκατομμυρια λιρες απο τη φοροδιαφυγη και στις επιδοτησεις δινονται απλοχερα στους ξενοδοχους και βιομηχανους. Αυτη η σπαταλη και τα σκανδαλα των καπιταλιστων ειναι που δημιουργησαν το μεγαλο δημοσιονομικο ελλειμμα.

Διεξοδος απο την κριση

Προσφατα η κυβερνηση Κληριδη μπροστα στη δυνατη οργανωση και αποφασιστικοτητα των εργαζομενων στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα αναγκαστηκε να βαλει την ουρα στα σκελια στο θεμα της παγοποιησης των μισθων.

Η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ συζητωντας το θεμα των αυξησεων με την κυβερνηση, παζαρευε την καταβολη των αυξησεων στους υπαλληλους με ανταλλαγμα *"να συμβαλει στην προσπαθεια για ν'αυξηθει η αποδοτικοτητα των δημοσιων υπαλληλων"*.

Ομως η διεξοδος απο την οικονομικη κριση των καπιταλιστων δεν θαρθει με προγραμματα "εκσυγχρονισμου" και "αναδιαρθρωσης" του δημοσιου τομεα, με θυσιες για χαρη της παραγωγικοτητας και της "εθνικης οικονομιας". Η οριστικη διεξοδος ειναι η παλη για την ανατροπη του ιδιου του καπιταλιστικου συστηματος που προκαλει την κριση και το ξηλωμα του κρατους και των καπιταλιστικων σχεσεων παραγωγης ωστε να παρουν τον ελεγχο της οικονομιας οι ιδιοι οι εργαζομενοι και να οργανωσουν την παραγωγη συμφωνα με τις αναγκες των πολλων και οχι για το κερδος των λιγων.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Παλη για το σοσιαλισμο η δικη μας οικολογια

Η κυβερνηση φαινεται οτι τελικα θα προχωρησει στην κατασκευη του νεου ηλεκροπαραγωγικου σταθμου στο Βασιλικο. Ο προεδρος της ΑΗΚ απειλει και εκβιαζει οτι αν δεν εγκριθουν τα σχεδια για το νεο σταθμο συντομα, το κοστος για την παραγωγη ηλεκτρισμου θα ανεβει επτα-οκτω φορες.

Οι καπιταλιστες χρειαζονται συντομα φτηνη ηλεκτρικη ενεργεια και ο νεος σταθμος θα τους το εξασφαλισει. Δεν τους ενδιαφερει αν αυτο θα στοιχισει στο περιβαλλον και στην υγεια των κατοικων της περιοχης.

Την ιδια αδιαφορια δειχνουν ηδη για τον αλλο ηλεκτοπαραγωγικο σταθμο πυ υπαρχει εκει κοντα, στη Μονη και χρειαζεται επενδυσεις για να γινει πιο ασφαλης για τους εργαζομενους και το περιβαλλον. Υλικα που ειναι επικινδυνα για την υγεια των εργαζομενων, οπως ο αμιαντος, εξακολουθουν να χρησιμοποιουνται στο σταθμο και τα δυστηχηματα δεν ειναι σπανια. Ολοκληρη η περιοχη υποφερει απο την μολυνση που προκαλει ο σταθμος. Η κυβερνηση και η ΑΗΚ δεν εχουν καμια διαθεση να καμουν τις επενδυσεις αυτες για να βελτιωσουν την κατασταση.

Καπιταλιστικη μολυνση

Η πραγματικοτητα δειχνει οτι μπροστα στην αυξηση του κερδους τους οι καπιταλιστες και η κυβερνησης τους δεν σκεφτονται ουτε το περιβαλλον ουτε τους εργαζομενους.

Αυτο φαινεται και απο την αποφαση της κυβερνηση Κληριδη να εφαρμοσει την συμφωνια που εκαμε η προηγουμενη κυβερνηση με την οποια το συγκροτημα εταιρειων Λανιτη θα παρει νερο απο τον φραγμα του Ασπροκρεμμου για να δημιουργησει γηπεδα γκολφ και τουριστικη πολη στην περιοχη της πετρας του Ρωμιου την στιγμη που σε αλλες περιοχες μπαινουν περιορισμοι στην παροχη νερου ενω οι τιμες του ποσιμου νερου στην Λεμεσο θα αυξηθουν κατα 25-30%.

Η δικαιολογια της κυβερνησης ειναι οτι θα πρεπει να δωσει αποζημιωσεις στην εταιρεια αν ακυρωθει η συμφωνια. Για να μην δωσει αποζημειωσεις στην εταιρεια το εργο θα πρεπει να απορριφθει για περιβαλλοντικους λογους και σε τετοια περιπτωση η κυβερνηση μπορει να κατηγορηθει απο την εταιρεια για καταχρηση εξουσιας.

Φοβαται πραγματι η κυβερνηση οτι θα κατηγορηθει για καταχρηση εξουσιας; Η υποκρισια της δεν εχει ορια.

Για τις αυξησεις στους δημοσιους υπαλληλους ηταν ετοιμη να καμει δημοψηφισμα κατηγοροντας την προηγουμενη κυβερνηση οτι οι αυξησεις ηταν προεκλογικη ενεργεια. Μονο η 24ωρη απεργια των δημοσιων υπαλληλων και η μεγαλη επιτυχια της αναγκασε την κυβερνηση να υποχωρησει.

Τωρα ειναι ετοιμη να δωσει νερο στους καπιταλιστες, επιχορηγημενο απο τις φορολογιες που επιβαλλει σε ολους τους εργαζομενους δημοσιους και ιδιωτικους, για να μην κατηγορηθει για καταχρηση εξουσιας. Ποια; Η κυβερνηση Κληριδη που εχει στο ενεργητικο της το προηγουμενο χρονο εργα οπως την αποκατασταση των 62, την επιβολη φορολογιων, την σφαγη στην Χλωρακα, την χρησημοποιηση του στρατου για να επιβαλει την αποφαση της για δημιουργια δεξαμενων λυματων στο Γερι και μια σειρα απο απο αλλες αυταρχικες και τρομοκρατικες επιθεσεις στη νεολαια και την εργατικη ταξη. Την κατχρηση εξουσιας και την υποχρεωση της να σεβεται την υπογραφη της ταθυμαται μονο οταν αφορα το κεφαλαιο και τους επιχειρηματιες.

Οι αγωνες φερνουν τη νικη

Ο αυταρχισμος και η τρομοκρατια ομως δεν μπορουν να περασουν οταν υπαρχει οργανωμενη και αποφασιστικη αντιδραση απο τα κατω, απο τον ιδιο το κοσμο. Αυτο φαινεται ξεκαθαρα απο το αποτελεσμα του αγωνα των κατοικων της περιοχης Αβδελλερου-Αραδιππου εναντια στην δημιουργια δεξαμενων για βιομηχανικα αποβλητα στην περιοχη.

Η ψευτικες υποσχεσεις της κυβερνησεις οτι ταχα εκανε περιβαλλοντικες μελετες δεν επεισαν τους κατοικους που κινητοποιηθηκαν και δεντροφυτεψαν την περιοχη που θελει να μετατρεψει σε δεξαμενες λυματων.Η κυβερνηση αναγκαστηκε να υποχωρησει και τωρα ψαχνει για αλλη τοποθεσεια για τα βιομηχανικα αποβλητα. Η οργανωση και η αποφασιστηκοτητα των κατοικων της Αραδιππου και του Αβδελλερου νικησαν. Ομως η νικη ειναι προσωρινη.

Η κυβερνηση θα προσπαθησει να μεταφερει τα αποβλητα σε αλλη περιοχη οπου θα μπορεσει να επιβαλει την αποφαση της ευκολωτερα. Τα αποβλητα θα εξακολουθησουν να μολυνουν και αργα ή γρηγορα η μολυνση θα φτασει και σε τοπους που σημερα εχουν νικησει.

Ο αγωνας για καθαροτερο περιβαλλον και καλυτερη ποιοτητα ζωης δεν μπορει να περιοριστει στην παλη εναντια στα αποβλητα και στο που αυτα θα πεταχτουν γιατι αυτο θα ηταν σαν να καταπολεμουμε τα συπτωματα της αρρωστιας και οχι την ιδια την αιτια που προκαλει την μολυνση. Και αυτη δεν ειναι παρα το βρωμικο καπιταλιστικο συστημα που κυριαρχειται απο τον ανταγωνισμο και θυσιαζει τα παντα μπροστα στο κερδος.

Δεν ειναι το περιβαλλον που ειναι βρωμικο ουτε ειναι η αναπτυξη που φερνει την μολυνση. Για να εχουμε καθαρο περιβαλλον χρειαζεται να ξοδευτουν ποροι και οι καπιταλιστες δεν εχουν καμια ορεξη να επενδυσουν σε κατι που δεν θα τους αποδωσει αμεσα κερδη. Ο μονος τροπος να «καθαρισουμε» το περιβαλλον ειναι να ξεφορτωθουμε το συστημα που το βρωμιζει και να χτισουμε ενα αλλο που ειναι ικανο οχι μονο να καλυψει τις αναγκες ολων των ανθρωπων αλλα θα μπορει ταυτοχρονα να διατηρει το περιβαλλον καθαρο. Μεχρι τοτε οι νικες μας θα ειναι προσωρινες και θα περιοριζουν απλως το προβλημα.

Σταυρος Σιδερας

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

απαντηση στην επιθεση των εργοδοτων ειναι οι αγωνες των εργατων

Η προκλητικη επιθεση των εργοδοτων εναντια στις εργατικες κατακτησεις, εσπρωξε τις διαπραγματευσεις για την ανανεωση των συλογικων συμβασεων σε αδιεξοδο.

Οι συνδεσμοι των εργοδοτων κανουν ξεκαθαρο οτι, οχι μονο δεν προκειται να δωσουν νεες αυξησεις αλλα αντιθετα θελουν να κοψουν κι'απο αυτα που επαιρναν μεχρι τωρα οι εργατες. Απορρηπτουν οποιοδηποτε νεο αιτημα και ζητουν την παγοποιηση των συμβασεων για δυο χρονια, την καταργηση της ΑΤΑ, και την αναθεωρηση της συμφωνιας για την μειωση του ωραριου.

Προκληση

Ειναι πραγματικη προκληση οι διαφοροι μεγαλοβιομηχανοι που ολοι ξερουν οτι τα τελευταια χρονια εχουν πραγματικα δρατζιασει, με τις αυτοκινηταρες και τις σπιταρονες τους, να μιλουν για ψηλα εργατικα μεροκαματα. Οι γυπες της ΟΕΒ μια μικρη μειοψηφια ανθρωπων, που στα χερια της εχει σημερα την τεραστια πλειοψηφια του πλουτου, απο την εκμεταλλευση των εργατων και τα εκατομμυρια των επιχορηγησεων που απλοχερα τους δινουν οι διαφορες κυβερνησεις, ζητουν να παρουν ακομα πιο πολλα.

Θελουν να αλωνιζουν, χωρις να δινουν λογαργιασμο σε κανενα. Τα οσα οι εργατες με τους αγωνες τους κερδισαν τοσα χρονια θεωρουνται αναχρονιστικα και ξεπερασμενα. Θελουν να δημιουργησουν μια κατασταση οπου τιποτα να μην θεωρειται κεκτημενο και οι εργατης δεν νιωθουν σιγουροι για τιποτα. Απολυουν απο την ακρη και απειλουν με περισσοτερες απολυσεις αν οι εργαζομενοι δεν δεχτουν να μειωθουν τα μεροκαματα τους. Χρωστουν δεκαδες χιλιαδες λιρες στα ταμεια προνειας και ιατροφαρμακευτικη περιθαλψης. Παραβιαζουν τις συμφωνιες και τις συμβασεις. Αυξανουν τους ρυθμους εντατικοποιησης της παραγωγης και θελουν να επιβαλουν στους χωρους δουλειας στρατιωτικη πειθαρχεια.

Οι του ΟΕΒ σημερα, εχουν βγαλει και το σχοινι και το παλλουκι. Η εργατικη ταξη μπορει και πρεπει να βαλει φραγμο σ'αυτη την προκλητικη επιθεση. Η ανανεωση των συμβασεων ειναι το πρωτο μεγαλο μετωπο που εχουν ανοιξει οι εργοδοτες.

Τα προηγουμενα χρονια η διαδικασια των διαπραγματευσεων για την ανανεωση των συμβασεων εμοιαζε με παιχνιδι αναμεσα στους εργοδοτες και τις συντεχνιες. Ψηλα-χαμηλα καπου θα τα εβρισκαν σχετικα με την αυξηση στους μισθους και τα αλλα ωφεληματα των εργαζομενων. Σε ομαλες περιοδους, οικονομικης αναπτυξης και μεσα σε συνθηκες πληρους απσχολησεις μπορει να λειτουργησει αυτος ο μηχανισμος γιατι οι εργοδοτες εχουν τα περιθωρια κατι να δωσουν και εχουν πολλα να ρισκαρουν αν γινει απεργια.

Σημερα σε περιοδο οικονομικης κρισης τα πραματα εχουν αλλαξει. Οι διαπραγματευσεις σ'ολους τους κλαδους εχουν φτασει σε αδιεξοδο εξαιτιας της αρνητικης στασης των εργοδοτων. Οι εργοδοτες επιδιωκουν να φορτωσουν τα βαρη και τις συνεπειες της οικονομικης κρισης στην πλατη των εργαζομενων.

Ξεκινουν απο το ζητημα της ανανεωσης των συμβασεων για να προχωρησουν σε μια γενικευμενη επιθεση εναντια στις εργατικες καταχτησεις. Ειναι γι'αυτο τον λογο που η μαχη για την ανανεωση των συμβασεων αποκτα ιδιαιτερη βαρητητα. Αν καταφερουν σημερα οι εργοδοτες να περασουν την παγοποιηση των συμβασεων και την καταργηση της ΑΤΑ, η συνεχεια για την εργατικη ταξη προβλεπεται πολυ δυσαρεστη.

Η σταση των συντεχνιων

Στις προηγουμενες συμβασεις, οι συντεχνιες ζητουσαν αυξησεις περαν της παραγωγικοτητας, γιατι το μεριδιο των εργαζομενων στο ενθικο εισοδημα ειχε μειωθει και επρεπε να καλυφτει αυτη η διαφορα. Αυτο ουτε και σημερα εχει αλλαξει. Ομως φετος τα αιτηματα που υπεβαλαν οι συντεχνιες, ειναι μεχρι και 70% μειωμενα σε σχεση μ'αυτα της προηγουμενης συμβασης. Η δικαιολογια ηταν οτι ετσι δειχνουν την καλη θεληση και την υπευθυνοτητας τους, απεναντι στα προβληματα που αντιμετωπιζει η οικονομια του «τοπου μας».

Η αρχικη σκληρη σταση των συντεχνιων οτι «καμια συζητηση δεν δεχομαστε για την ΑΤΑ», εχει αρχισει να δινει την θεση της σιγα-σιγα στο «θα μπορουσαμε να συζητησουμε για την ΑΤΑ στα πλαισια ενος ευρυτερου κοινωνικου διαλογου». Ενω οι εργοδοτες με την σταση τους επιδιωκουν την συγκρουση και το χτυπημα των εργατικων καταχτησεων, οι συντεχνιες επιμενουν να τους ζητουν να λογικευτουν και δειχνουν την «υπευθυνοτητα» τους διακυρησσωντας «δεν θα ακολουθησουν τους εργοδοτες στον δρομο της συγκρουσης».

Μια τετοια πολιτικη ομως ειναι που πραγματικα ανοιγει την ορεξη των εργοδοτων και για αλλα. Απεναντι στην προκλητικη τους επιθεση δεν μπορεις ν'απαντας με υποχωρησεις και διακυρηξεις για υπευθυνοτητα.

Η θεση των εργοδοτων ειναι ξεκαθαρη: Θελουν να φανε τα μεροκαματα, τις καταχτησεις και τα δικαιωματα των εργατων. Γι'αυτο κι'απαντηση απομερους της εργατικης ταξης πρεπει να ειναι το ιδιο ξεκαθαρη: Κατω τα χερια απο την ΑΤΑ, το ωραριο, και τις αυξησεις.

Η πραξη εδειξε οτι οπου η εργατικη ταξη μπηκε σε δραση οι εργοδοτες εκαναν πισω οπως εγινε με τους δημοσιους φετος ή τους ξενοδοχειακους περυσι το Πασχα. Η δυναμη που εχει στα χερια της η εργατικη ταξη ειναι τεραστια. Το 84% των εργαζομενων ειναι οργανωμενοι στις συντεχνιες. Αυτη την δυναμη ειναι που πρεπει να βγαλουν μπροστα οι συντεχνιες και οχι τα λογια και τα παρακαλια.

Οργανωση απο τα κατω

Οι εργαζομενοι δεν πρεπει να περιμενουν παθητικα την εξελιξη αυτης της κοντρας. Μπορουν και πρεπει ν'αναλαβουν δραση. Πρεπει ν'αναλαβουν πρωτοβουλιες, ν'ανοιξουν τη συζητηση, να πιεσουν για Γενικες Συνελευσεις.

Οι αγωνιστες εργατες πρεπει να παρουν πρωτοβουλιες και να ειναι ετοιμοι αν οι γραφειοκρατες των συντεχνιων «δυσκολευονται» να οργανωσουν την αντισταση της εργατικης ταξης, να αναλαβουν το κανουν οι ιδιοι απο τα κατω.

Πετρος Μιχαηλ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΜΑΖΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στις 4 του Μαρτη εγινε τριωρη σταση απο τους καθηγητες μεσης παιδειας, με αιτημα να παιρνουν ολοι οι καθηγητες την κλιμακα Α11,

Οι καθηγητες ξεκινουν με την Α8 και παλιοτερα εφταναν μεχρι την Α11. Απο το '81 ομως η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ δεχτηκε για τους νεους καθηγητες να μενουν μεχρι την Α10 παιρνοντας σαν ανταλγμα καποια ωφεληματα για τους παλιους καθηγητες. Η μια κλιμακα διαφορα φυσικα ηταν μεγαλη οικονομικη απωλεια για τους νεους καθηγητες.

Αυτο ηταν κατι που προκαλεσε διασπαση μεσα στους καθηγητες αφου εφτασε να δημιουργηθει και παραταξη με αιτημα την Α11. Σημερα το αιτημα της Α11 ξαναμπαινει και η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ δειχνει ετοιμη να ακολουθησει την παλια συνταγη της διασπασης των καθηγητων.

Η κυβερνηση ριχνει το δολωμα και η ΟΕΛΜΕΚ φαινεται ετοιμη να το αρπαξει. Η κυβερνηση προτεινει να ισχυσει η Α11 μονο για οσους θα την επαιρναν φετος, συμφωνα με τα χρονια υπηρεσια που εχουν, για να αποφυγει μια συνολικη συμφωνια που να λυνει το προβλημα για ολους.

Αυτη ειναι μια προταση που δεν πρεπει να την δεχτουν οι καθηγητες γιατι κατι τετοιο θα τους διασπασει ακομα περισσοτερο. Πρεπει να πιεσουν την ΟΕΛΜΕΚ να επιμενει να ισχυσει η Α11 για ολους και οχι καθε χρονο που καποιοι θα την δικαιουνται να ξαναρχιζουν απο την αρχη. Στο τελος αυτοι θα μενουν μονοι τους και σιγουρα θα ειναι πολυ πιο αδυνατοι. Ηδη αυτη η σταση της ΟΕΛΜΕΚ προκαλεσε την απογοητευση και αδιαφορια σε καποιους απο τους καθηγητες και μονο με την υποψια οτι δεν θα κερδιζοταν για ολους το αιτημα.

Αν οι καθηγητες κατεβουν μαζικα και αποφασιστικα στον αγωνα και πληροφορησουν τον κοσμο για τα προβληματα τους, και κερδισουν την συμπαρασταση των αλλων εργαζομενων ειναι σιγουρο οτι μπορουν να αναγκασουν την κυβερνηση να δεχτει το αιτημα τους. Η υποχωρηση της να δωσει σε καποιους την Α11 δειχνει εκτος απο την διαθεση της να διασπασει τους καθηγητες και την αδυναμια της.

Για να μπορεσουν οι καθηγητες να παλεψουν αποτελεσματικα την κυβερνητικη πολιτικη, πρεπει πριν απο ολα να συνδεσουν τον αγωνα τους με τους αγωνες των αλλων εκπαιδευτικων και ιδιαιτερα τους δασκαλους οι οποιοι σημερα αντιμετωπιζουν παρομοιο προβλημα. Η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ ομως οχι μονο δεν προσπαθει για κατι τετοιο αλλα αντιθετα κανει οτι μπορει για να προκαλεσει την διασπαση με τους δασκαλους.

Οι δασκαλοι ξεκινουσαν με την Α5 και με συμφωνια που εκανε η ΠΟΕΔ με την κυβερνηση το '86 και μπηκε σε εφαρμογη το '91, αφου περασουν απο επιμορφωτικα μαθηματα διαρκειας 2 χρονων και αφου παρουσιασουν και μια μελετη πανω στο θεμα τους, θα εμπαιναν και αυτοι στην Α8 για να εξισωθουν με τους καθηγητες. Πολλοι δασκαλοι ακομα δεν πηραν την Α8 και η κυβερνηση αρνηται να εφαρμοσει την συμφωνια εξισωσης τους με τους καθηγητες με την δικαιολογια οτι αντιδρα η ηγεσια της ΟΕΛΜΕΚ.

Η σταση της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ δινει αυτη τη στιγμη το καλυτερο αλλοθι στην κυβερνηση που δεν θελει ετσι και αλλοιως να ικανοποιησει τα αιτηματα ουτε των δασκαλων ουτε των καθηγητων. Αντι ομως να τους εχει και τους δυο ενωμενους εναντιον της, τους εχει να τρωγονται μεταξυ τους. Η σταση της ηγεσιας της ΟΕΛΜΕΚ ειναι τελειως απεργοσπαστικη και διασπαστικη και οφελει μονο την κυβερνηση.

Δεν εχει κανενα λογο και κανενα συμφερον να μην θελει την εξισωση των δασκαλων με τους καθηγητες. Επιχειρηματα του τυπου, οι καθηγητες σπουδαζουν τεσσερα χρονια και οι δασκαλοι τρια ή οι δασκαλοι δεν κανουν τιποτα παιζουν με τα παιδια οπως και οι νηπιαγωγοι, ή δεν εχουν αναλυτικο προγραμμα (και ομως εχουν) δεν τους παρακολουθει κανενας (και ομως εχουν επιθεωρησεις) δεν κανουν τιποτα αλλο παρα να δινουν επιχειρηματα στην κυβερνηση που προσπαθει να υποτιμησει και να υποβαθμισει γενικα τους εκπαιδευτικους και την δουλεια τους για να τους κτυπα οτι ταχα δεν κανουν καλα την δουλεια τους.

Οταν οι καθηγητες στη δεκαετια του '60 - '70 εκαναν αγωνες για να εξισωθουν με τους δημοσιους υπαλληλους αυτοι δεν σταθηκαν εμποδιο στο δρομο τους και καλα εκαναν. Δεν πρεπει ουτε αυτοι σημερα να σταθουν εμποδιο στους δασκαλους. Καθε αγωνας που κερδιζεται απο ενα κομματι των εργαζομενων ειναι νικη για ολους τους εργαζομενους γενικα. Αυτο ισχυει ακομα παραπανω για οσους ασχολουνται στον ιδιο τομεα, οπως την υγεια ή τη παιδεια.

Η εξισωση των δασκαλων με τους καθηγητες δεν εμποδιζει καθολου τους καθηγητες να ζητησουν περισσοτερα και να παλεψουν για περισσοτερα. Κατι μαλιστα που μπορουν να το κανουν ακομα πιο αποτελεσματικα αν στην δυναμη τους προστεθει και η δυναμη των δασκαλων που θα εχει τα ιδια με αυτους συμφεροντα. Μπορει κανεις να φανταστει ποσο πιο αποτελεσματικα θα μπορουσαν να διεκδικησουν τα αιτηματα τους αν τα υποβαλλαν ολες μαζι οι οργανωσεις των εκπαιδευτικων, ΟΕΛΜΕΚ, ΟΛΤΕΚ, ΠΟΕΔ και αν προσπαθουσαν να κλεισουν μια γενικη συμφωνια για αυξησεις; Αυτο ειναι που τρεμει η κυβερνηση γι΄αυτο και προσπαθει να σπειρει ζηζανια στις σχεσεις των εκπαιδευτικων οργανωσεων.

Γι αυτο οι εκπαιδευτικοι αντι να τρωγονται μεταξυ τους ας στραφουν στον πραγματικο υπευθυνο των προβληματων τους που ειναι η κυβερνηση και η πολιτικη λιτοτητας, που θελει να επιβαλει σε ολοκληρο τον δημοσιο αλλα και τον ιδιωτικο τομεα. Ενωμενοι μπορουν να αντισταθουν σε αυτη τη πολιτικη και να κερδισουν οχι μονο την Α11 και την εξισωση αλλα και πολλα αλλα.

Αγγελικη Μιχαηλ

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ελληνοκυπριοιδιεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τωνκ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Οργανωσης
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
τηλ. 02-349770
Εκδοτης - Υπευθυνος για το νομο:
Ντινος Αγιομαμιτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ | *Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΛΕΡ*

Πως οι Ναζιστες Εξολωθρευσαν 6 Εκατομμυρια

"Αυτη η ταινια ειναι τοσο πραγματικη που σε κανει να θελεις να κλαις". Αυτα ηταν τα λογια καποιου εβραιου που εζησε την κτηνωδια των ναζιστικων στρατοπεδων συγκεντρωσης.

Το καινουργιο εργο του Σπηλμπεργκ προβαλλεται στο ΖΗΝΑ απο τις 21 Μαρτη. Το θεμα του ειναι το ολοκαυτωμα. Η *Λιστα του Σιντλερ* παιρνει τον θεατη σ'ενα τρομακτικο ταξιδι στην κολαση - στα ναζιστικα στρατοπεδα συγκεντρωσης. Η ταινια ειναι πιο τρομακτικη και πιο συγκλονιστικη απο καθε ταινια φρικης ακριβως γιατι αναπαραγει την πραγματικοτητα. Οσοι απο τους επιζησαντες ειδαν την ταινια περιγραφουν ποσο οδυνηρο ηταν αυτο το ταξιδι στο χρονο, καθως ζωντανευαν με τρομερη ακριβεια οι πιο οδυνηρες τους μνημες.

Η ταινια ειναι βασισμενη στην πραγματικη ιστορια του Οσκαρ Σιντλερ, γερμανου επιχειρηματια που σωζει τη ζωη πανω απο χιλιων εκατο εβραιων με το να τους παρει να δουλευουν στο εργοστασιο του. Αυτη η ταινια δεν ειναι ουτε ντοκυμαντερ ουτε και μπορει να χαρακτηρισθει σαν πολιτικη ταινια που εξηγει πώς και γιατι πηραν την εξουσια οι ναζι. Ομως, η δυναμη του βρισκεται στην αυθεντικοτητα με την οποια αναπαραγει τις σκηνες και το θανατο μεσα στα στρατοπεδα συγκεντρωσης στηριγμενες κυρια σε μαρτυριες εβραιων που επεζησαν.

Η φασιστικη απειλη

Η *Λιστα του Σιντλερ* προβαλλεται σε μια κρισιμη περιοδο που ο φασισμος προσπαθει να ξανασηκωσει κεφαλι στην Ευρωπη, που οι ρατσιστικες επιθεσεις και οι εμπρησμοι ξενωνων εργατων δινουν και παιρνουν και που τα ψεμματα των φασιστων προσπαθουν να προσελκυσουν την εξαθλιωμενη ανεργη εργατικη ταξη.

Προσφατα στη Γερμανια δυο νεοναζιστες εκαψαν ζωντανο ενα εβραιο φωναζοντας "θυμησου το ολοκαυτωμα" και στην Αγγλια ο αρχηγος του φασιστικου κομματος BNP δηλωνει "Ο Χιτλερ εδειξε το δρομο για μια σωστη, δικαιη και τελικη λυση στο προβλημα των εβραιων".

Η ταινια ειναι μια αποκαλυψη της αληθειας, μια γροθια στα μουτρα αυτων που θεωρουν το ολοκαυτωμα μια "λεπτομερεια της ιστοριας", μια συγκλονιστικη περιγραφη ενος μερους της ναζιστικης κτηνωδιας.

Προϊον του Καπιταλισμου

Η δολοφονια 6.000.000 εβραιων, 1.500.000 εκατομμυριου ομοφυλοφιλων, εκατονταδων χιλιαδων αναπηρων, 250.000 τσιγγανων και εκατονταδων χιλιαδων κομμουνιστων και συνδικαλιστων αποτελει το μεγαλυτερο εγκλημα που εχει δει ποτε η ανθρωποτητα.

Πως εφτασαν μεχρι εκει τα πραγματα; Εφταιγε, οπως νομιζουν μερικοι, η "φυση" των Γερμανων ή οι "παλιες προκαταληψεις" κατα των εβραιων;

Το ολοκαυτωμα ηταν προϊον του πιο συγχρονου τροπου οργανωσης της κοινωνιας, του καπιταλισμου. Ο Χιτλερ χρησιμοποιησε την οικονομικη κριση της δεκαετιας του 1930 προς οφελος του. Οι Ναζιστες ελεγχοντας την Γερμανια την πιο δυνατη βιομηχανικα και στρατιωτικα δυναμη στην Ευρωπη, εφτασαν και στη φρικη του Αουσβιτς. Ακομα κι αν ο Χιτλερ ηταν παρανοϊκος το ουσιαστικο ειναι πως σ'αυτον εστρεψαν τις ελπιδες τους και τον στηριξαν οι επιχειρηματιες, ο στρατος και η κρατικη μηχανη. Οταν τους χτυπησε η οικονομικη κριση πιστεψαν πως θα μπορουσαν να σωσουν τα κερδη τους μονο αν τσακιζαν την εργατικη ταξη. Ο Χιτλερ ειχε το κινημα που θα μπορουσε να το κανει αυτο για χαρη τους.

Ο Χιτλερ κινητοποιησε εκατομμυρια αστους και μικροαστους που ενιωθαν να συνθλιβονται απο στην οικονομικη κριση. Αυτοι οι ανθρωποι, υπαλληλοι, μαγαζατορες, αγροτες κλπ αισθανονταν οτι πιεζονταν απο το μεγαλο κεφαλαιο και τις τραπεζες και συγχρονως φοβοντουσαν την εργατικη ταξη. Ο Χιτλερ εδωσε τη λυση. Δεν ηταν τα αφεντικα το προβλημα αλλα εφταιγε το εβραϊκο χρηματιστικο κεφαλαιο για τον πληθωρισμο και την ανεργια.

Καποια κομματια της αρχουσας ταξης πιστεψαν τις ανοησιες περι "εβραϊκης συνομωσιας" και αλλα οχι. Αλλα, επειδη ολοι τους επιδιωκαν τη διαλυση των συνδικατων και των αλλων οργανωσεων της εργατικης ταξης, εδωσαν την εξουσια στο Χιτλερ τον Γεναρη του 1933.

Ουτε μια οργανωση της εργατικης ταξης δεν γλυτωσε. Σκοτωθηκαν χιλιαδες σοσιαλιστες και συνδικαλιστες. Οσο για αυτους που ψηφισαν τον Χιτλερ πολυ λιγα πραγματα πηραν για ανταλλαγμα. Η οικονομια παρεμεινε στα χερια της παλιας αρχουσας ταξης. Αυτο που εκανε ομως ο Χιτλερ ηταν να διοχετευσει το θυμο τους στις επιθεσεις εναντια στους Εβραιους.

Πολεμος

Τελικα οι Ναζιστες ειχαν μια μονο απαντηση στην κριση του γερμανικου καπιταλισμου. Τον πολεμο, ωστε να δημιουργηθουν καινουργιες αγορες και να βρεθουν φτηνες πρωτες υλες για τους βιομηχανους. Και γι'αυτον τον πολεμο, σαν αιτια προβληθηκε το διεθνες χρηματιστικο κεφαλαιο. Ετσι, μαζι με τον πολεμο ξεκινα και η οργανωμενη γενοκτονια των Εβραιων σε μαζικη κλιμακα.

Η "Τελικη Λυση" ηταν φυσικο επακολουθο της φυσης του Ναζισμου. Ο Χιτλερ ειχε κινητοποιησει τα θυματα της καπιταλιστικης κρισης υποσχομενος μια καινουργια κοινωνια. Στην πραγματικοτητα αφησε ανεπαφες ολες τις παλιες δομες και συνεργαστηκε με το μεγαλο κεφαλαιο.

Η κριση του καπιταλισμου τη δεκαετια του 1930 δεν χρειαζονταν το ολοκαυτωμα, αλλα, χρειαζονταν τους Ναζιστες για να τσακισουν την εργατικη ταξη. Ομως ο Ναζισμος χρειαζονταν το ολοκαυτωμα. Στο τελος της σκοτεινης σηραγγας της ναζιστικης ιδεολογιας υπαρχει η βαρβαροτητα του ολοκαυτωματος. Σημερα παρολο που ο καπιταλισμος βρισκεται σε κριση η αστικη ταξη δεν εφτασε ακομα στην κατασταση που να αισθανεται οτι χρειαζεται να στραφει στους φασιστες.

Αλλα για να μπορεσουμε να πουμε οτι το ολοκαυτωμα δεν θα ξανασυμβει πρεπει να δωσουμε τις δικες μας λυσεις στην κριση τη φτωχεια, την ανεργια και την απελπισια.

Τζενη Αλβανου

Εστερ Μπρονσταϊν: "Μπορει να ξαναγινει"

Η Εστερ Μπρονσταϊν επεζησε απο το ολοκαυτωμα, αφου περασε απο το γκετο του Λοτζ (Πολωνια) και τα στρατοπεδα συγκεντρωσης Μπελσεν και Αουσβιτς. Να τι λεει η ιδια για την ταινια.

"Πρεπει ολοι να δουν αυτη την ταινια. Διαβασα προσφατα ενα βιβλιο για ενα αξιωματικο των Ες-Ες που βοηθησε κι αυτος εβραιους να σωθουν. Ειναι τρομερα σημαντικο για ανθρωπους σαν εμενα να ξερουμε οτι υπηρξαν τετοιοι ανθρωποι".

"Δεν πρεπει ποτε να ξεχνουμε πως οταν απελευθερωθηκε το Βερολινο, υπηρχαν ακομα μερικες χιλιαδες εβραιοι ζωντανοι που τους ειχαν κρυψει Γερμανοι. Υπηρχαν ανθρωποι που ηταν αντιθετοι με το καθεστως, υπηρχαν αντιναζιστες, εγινε και μια αποπειρα δολοφονιας του Χιτλερ. Ολοι αυτοι ομως δεν ηταν αρκετα δυνατοι. Ωστοσο, πρεπει παντοτε να το λεμε".

"Δεν αντεχα να βλεπω τις σκηνες οπου οι Εβραιοι φτανουν στο Αουσβιτς. Δεν χρειαζομαι την ταινια για να με μεταφερει εκει. Ειμαι εκει καθε μερα ακομα και τωρα. Αλλα ελπιζω, πως θα ειναι καλο για τον αλλο κοσμο. Πρεπει πιστευω να διαβασει κανεις γι'αυτο και να μαθει γιατι εγινε".

"Γενικα, η *Λιστα του Σιντλερ* δειχνει ως ενα βαθμο πως ηταν τα πραγματα. Προτρεπω τον κοσμο να παει να δει την ταινια. Οχι τους ανθρωπους που επεζησαν - εμεις ξερουμε - αλλα ολους τους αλλους. Αυτη η ταινια εγινε για τους αλλους. Το ολοκαυτωμα εγινε μια φορα αλλα μπορει να ξαναγινει".

"Υπηρχε συντροφικοτητα στα στρατοπεδα συγκεντρωσης. Προσπαθουσαν να μας μετατρεψουν σε υπανθρωπους που λεγανε οτι ειμαστε. Ωστοσο, δεν τα καταφεραν να σπασουν το ηθικο μας εντελως. Συνεχισαμε να δειχνουμε αλληλεγγυη ο ενας προς τον αλλον. Το να ζησεις μια ολοκληρη μερα στα στρατοπεδα και να διατηρησεις ανθρωπινες αξιες ηταν κατι που απαιτουσε μεγαλο κουραγιο".

"Δεν ειμαι εκδικητικη. Δεν ξεχασα ποτε αυτους που μας βοηθησαν".

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες
Συνδρομη για ενα χρονο
Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ ____________________
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ____________________

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

16/3
Η κριση στα Βαλκανια

23/3
Οι εργατικοι αγωνες φρασσουν το δρομο στους φασιστες

30/3
Ο αντιαποικιακος αγωνας στη Κυπρο

ΟΙ ΑΝΤΙΑΠΟΙΚΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ

Η δεξια, καλιεργει τον μυθο οτι μονο αυτη αγωνιστηκε εναντια στην αποικιοκρατια. Οτι η ΕΟΚΑ ειναι η μονη οργανωση που πολεμησε τους βρεττανους αποικιοκρατες και σε αυτην οφειλουμε την ελευθερια μας.

Τα τελευταια χρονια μαλιστα εχουν εμφανιστει καθε λογης συνδεσμοι αγωνιστων της ΕΟΚΑ '55 - '59 που διεκδικουν την ηθικη και ηλικη αναγνωριση τους. Συνδεσμοι συλληφθεντων, μη συλληφθεντων, και δε συμμαζευεται. η κυβερνηση Κληριδη εχει ενθαρυνει ακομα παραπανω αυτη τη προσπαθεια μεσα στο χρονο που περασε. Αποφασισε την δημιουργια «ιδρυματος αγωνα '55-'59» για να προβαλλει την ΕΟΚΑ ενω φετος για πρωτη φορα προεδρος της Δημοκρατιας παραβρεθηκε στο μνημοσυνο του Γριβα.

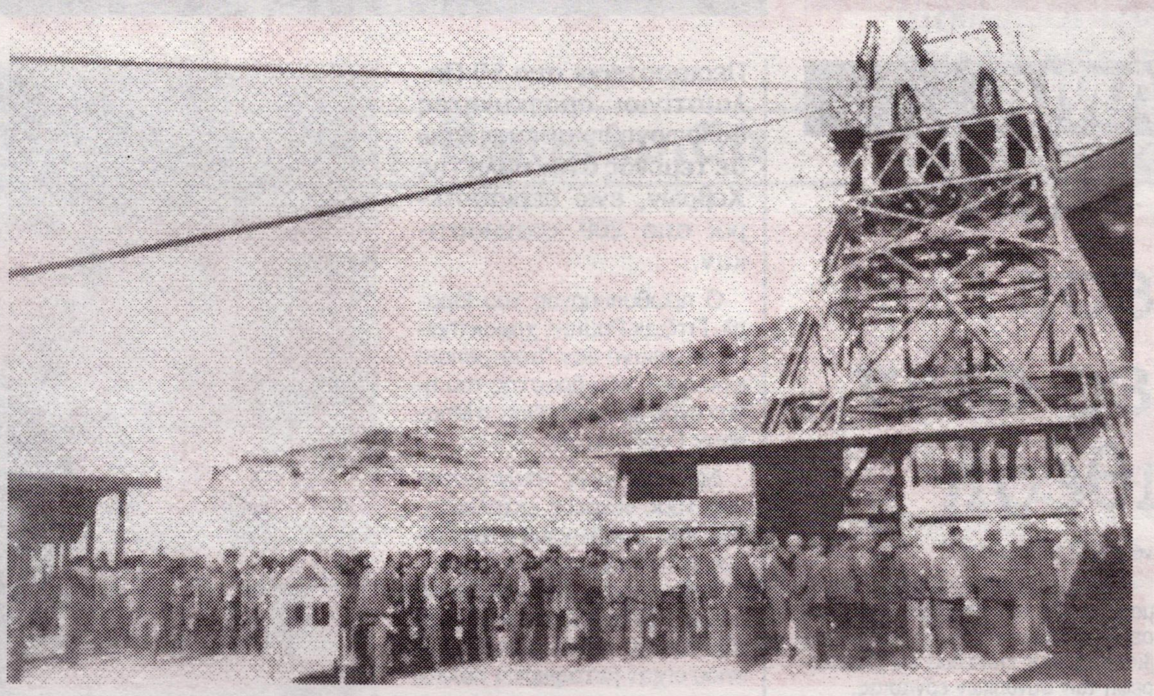

Ολα αυτα δεν ειναι τυχαιο που πηραν τετοιες διαστασεις σημερα 35 σχεδον χρονια απο το τελος του αντιαποικιακου αγωνα και την ανακυρηξη της ανεξαρτησιας. Σημερα που η παραταξη της εθνικοφροσυνης βρισκεται στην εξουσια προσπαθει να ξεφορτωθει το στιγμα του πραξικοπηματος και να εξαγνυστει. Ξεθαψαν την εθνικοφροσυνη και την ηρωολατρια για να συγκαλυψουν τα εγκληματα του Γριβα και της ΕΟΚΑ σε βαρος της αριστερας και των τουρκοκυπριων και να εξαγνυσουν την δολοφονικη ΕΟΚΑ Β που την διαδεχτηκε.

ΑΝΤΙΚΟΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

Η ΕΟΚΑ δεν ηταν η μονη οργανωση που πολεμησε τους βρεττανους αποικιοκρατες και πολυ περισσοτερο ο Γριβας δεν ηταν με κανενα τροπο ενας αντιιμπεριαλιστης και εχρθος της αποικιοκρατιας. Ο πραγματικος στοχος του Γριβα ηταν η εξοντωση της αριστερας και οχι τοσο οι βρεττανοι αποικιοκρατες.

Ο Αντρος Παυλιδης, στο βιβλιο του «Μακαριος» γραφει οτι: «Η ΕΟΚΑ, θα πρεπει να αναφερθει, ειναι το μονο "απελευθερωτικο" κινημα διεθνως, που πετυχε να δολοφονησει περισσοτερους "προδοτες" παρα Βρετανους, που υποτιθεται οτι ηταν ο στοχος της ΕΟΚΑ. Αυτο και μονο το στοιχειο μαρτυρα τους σκοπους του Γριβα. Συγκεκρημενα κατα την περιοδο του 1955-59 σκοτωθηκαν 504 ατομα. Απο αυτους 142 αγγλοι, 64 τουρκοκυπριοι και 278 ελληνοκυπριοι. Η ΕΟΚΑ εκαμε 265 "εκτελεσεις". Απο αυτους, οι 131 ηταν ελληνοκυπριοι και 134 αγγλοι και τουρκοκυπριοι μαζι. Εναντιον ποιων λοιπον αγωνιζοταν ο Γριβας;»

Την απαντηση την εδωσε ο ιδιος ο Γριβας σε επιστολη που εστειλε στις 25 του Γεναρη του '58, σαν απαντηση στον Μητροπολιτη Ανθιμο που του ζητουσε να σταματησει τις δολοφονιες των αριστερων: *«Οι κομμουνισται ειναι οι αντιπαλοι μας, ειτε το θελουμε ειτε οχι. Ενδεικνυται να τους εξοντωσουμε ως πολιτικην οντοτητα, ωστε να μην ειναι υπολογισιμος, δυναμενη δια αποφασεων της να επιρεαζει το εθνικον ζητημα οπως συνεβαινε μεχρι τουδε».*

Αυτος ηταν ο πραγματικος αγωνας του Γριβα που προβαλλει και τιμα σημερα η κυβερνηση και η παραταξη της εθνικοφροσυνης. Γι αυτους τους αγωνες οι εργαζομενοι δεν του χρωστουν τιποτα, οπως δεν του χρωστουν και για τους «αγωνες» που εκανε στην Ελλαδα οταν ιδρυσε την φασισιτικη και αντικομμουνιστικη οργανωση «Χ» και πολεμουσε μαζι με τους βρεττανους αποικιοκρατες εναντιον του ΕΛΑΣ και της αριστερας.

Βεβαια οι νεολαιοι και οι εργαζομενοι που πολεμησαν την αποικιοκρατια μεσα απο τις γραμμες της ΕΟΚΑ δεν ειχαν καμια σχεση με τα βρωμικα αντικομμουνιστικα σχεδια του Γριβα. Αυτο αλλωστε γινεται φανερο και απο το ποσο λιγοι τον ακολουθησαν αργοτερα στην ΕΟΚΑ Β.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι αντιαποικιακοι αγωνες της κυπριακης εργατικης ταξης, ελληνων και τουρκων αρχισαν πολυ πριν εμφανιστει η ΕΟΚΑ. Απο την δεκαετια του '20 ακομα το νεαρο ΚΚΚ εβαζε θεμα κοινου αντιαποικιακου αγωνα των ελληνων και των τουρκων της Κυπρου με προοπτικη *«την απελευθερωση της Κυπρου απο τα χερια της καπιταλιστικης και ιμπεριαλιστικης Αγγλιας»* και την δημιουργια της «Σοβιετικης Σοσιαλιστικης Δημοκρατιας της Κυπρου».

Δυστηχως η επικρατηση του Σταλινισμου στην Ρωσια και η σταλινικοποιηση των κομμουνιστικων κομματων της δυσης και μαζι και του ΚΚ Κυπρου και του ΑΚΕΛ που το διαδεχτηκε εκαναν πολυ δυσκολη την πραγματοποιηση μιας τετοιας προοπτικης. Κυριαρχησε απο πολυ νωρις η σταλινικη θεωρια των σταδιων και της ταξικης συνεργασιας που ελεγε οτι μπορουμε να συνεργαστουμε τωρα με την πατριωτικη αστικη ταξη για εθνικη απελευθερωση και αργοτερα αγωνιζομαστε για τον σοσιαλισμο.

Ετσι στην εξεγερση του '31 αφησε τους παπαδες να εμεταλλευτουν τη αγανακτηση του κοσμου που ξεσηκωθηκε φωναζοντας «κατω οι φορομπηχτες» να μπουν μπροστα και να βαλουν το συνθημα της ενωσης.

Υπηρξαν και αλλες ευκαιριες για την παλη για «την απελευθερωση, και την δημιουργια της Σοβιετικης Σοσιαλιστικης Δημοκρατιας της Κυπρου».

Η πιο σημαντικη απο αυτες ηταν η απεργια των μεταλλωρυχων της ΚΜΕ το 1948. Ηταν μια απεργια που κρατησε 124 μερες και πηραν μερος σε αυτη και οι 2000 μεταλλωρυχοι, ελληνες και τουρκοι. Ηταν μια απεργια που συγκλονισε ολοκληρη την Κυπρο εκεινη την εποχη και χαρακτηριστικε: απο μαζικες συγκεντωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους, μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων και τα γυρω χωρια και τις πολεις, συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες.

Δυο φορες η αστυνομια ανοιξε πυρ εναντιον των απεργων τραυματιζονας δεκαδες απο αυτους ενω απεργοι τραβιονταν καθε μερα στα κρατητηρια και τα δικαστηρια του αποικιακου καθεστωτος. Πανω απο εκατο πενηντα απεργοι, αναμεσα τους πολλες γυναικες, καταδικαστηκαν σε φυλακισεις απο 2 μηνες μεχρι 2 χρονια ή με χρηματικα προστιμα για την συμμετοχη τους σε «παρανομες» πορειες και συγκεντρωσεις.

Ηταν ενας αγωνας που αναμεσα στα αλλα χαρακτηριστηκε απο την μεγαλη συμμετοχη των γυναικων. Ενα περιστατικο οπως το αφηγειται στο βιβλιο του «Ενας μεταλλωρυχος θυμαται» ο Π. Βαρναβα ειναι πολυ χαρακτηριστικο: *«Κλασικο δειγμα της πρωτοβουλιας και μαχητικοτητας της (γυναικας) ηταν η περιπτωση της «μαχης του τρενου», στις 16 του Μαρτη, οταν 10 εργατριες απο το Ξερο σταματησαν την μηχανη του τραινου με τα βαγονια, στα ενδιαμεσα της γραμμης Μαυροβουνιου - Ξερου, ξυλοκοπωντας 5 - 6 απεργοσπαστες μαζι με τον Αγγλο οδηγο».* Στις συγκρουσεις με την αστυνομια πολλες γυναικες ορμησαν πανω στους αστυνομικους για να τους εμποδισουν να πυροβολησουν.

Ενα φανταστικο κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου εκδηλωθηκε προς τους απεργους. Τα παιδια εσπαζαν τους κουμπαραδες τους για να δωσουν τα ελαχιστα γροσια που ειχαν για τους μεταλλωρυχους και τις οικογενειες τους. Οι κουρεις προσφεραν δωρεαν υπηρεσιες στους απεργους, οπως και γιατροι, νοσοκομες και αλλοι. Καθημερινα μαζευονταν τεραστια για την εποχη ποσα σε μετρητα και ειδος και στελνονταν στους απεργους και τις οικογενειες τους.

ΝΑ ΖΩΝΤΑΨΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ '48

Αυτη την περιοδο γραφτηκαν μερικες απο τις πιο λαμπρες σελιδες στην ιστορια του κυπριακου εργατικου κινηματος και εγιναν οι μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις που εγιναν ποτε. Χτιστηκε η ενοτητα ελληνων και τουρκων εργατων και διατηρηθηκε μεχρι το τελος του αγωνα. Σ' αυτο επαιξε σημαντικο ρολο το γεγονος οτι το ΑΚΕΛ εκεινη την περιοδο ειχε εγκαταλειψει προσωρινα το αιτημα της ενωσης και επαιρνε μερος στη διασκεπτικη στο Λονδινο για αυτοκυβερνηση.

Η διαθεση των εργατων και το μισους τους για την αποικιοκρατια που στηριζε την διευθυνση μεγαλωνε καθημερινα οπως και για την εθναρχια και τους απεργοσπαστες της ΣΕΚ που ταχθηκαν απο την αρχη εναντιον της απεργιας.

Η ηγεσια του ΑΚΕΛ αντι να παρει αυτη την διαθεση, και να την μετατρεψει σε εξεγερση εναντια στους αποικιοκρατες και τα ντοπια στηριγματα τους, προτιμησε τον συμβιβασμο για να μην συγκρουστει με αυτους που καλουσε να συμμαχησουν μαζι του σε ενα κοινο εθνικοαπελευθερωτικο αγωνα. Προδωσε την ταξικη ενοτητα των ελληνων και τουρκων εργατων για χαρη της εθνικης ενοτητας με τους ελληνοκυπριους αστους και την Εθναρχια που ταχθηκαν με τους αποικιοκρατες και χτυπησαν την απεργια.

Σε ολοκληρη την διαρκεια της απεργειας η ηγεσια της ΠΕΟ επαναλαμβανε συνεχεια οτι η απεργια δεν ηταν πολιτικη αλλα οικονομικη. Παρολα αυτα οι εργατες δεν περιοριστηκαν στα οικονομικα αιτηματα και προβαλαν και αντιϊμπεριαλιστικα συνθηματα. Το οτι χαθηκε στο τελος εκεινη η απεργια δεν αναιρει το οτι ηταν μια απο τις μεγαλυτερες μαχες εναντια στην αποικιοκρατια. Οι εκατονταδες ηρωικοι απεργοι, ελληνες και τουρκοι, γυναικες και αντρες που τραυματιστηκαν, φυλακιστηκαν, και εξοριστηκαν δεν αναφερονται καν απο τους διαφορους εθνικοφρονες που θελουν να μονοπωλησουν τον αντιαποικιακο αγωνα.

Αυτοι οι αγωνες ειναι που τρομαξαν την Εθναρχια και τον Γριβα και ετρεξαν να μπουν στην ηγεσια του αντιαποικιακου αγωνα. Η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας που ακολουθουσε το ΑΚΕΛ τους αφηνε δυστυχως ολο το δρομο ανοιχτο.

Αυτες τις παραδοσεις της εργατικης ταξης ειναι που πρεπει να κοιταμε σημερα, οχι μονο για να αντιμετωπισουμε της προκλησεις της δεξιας αλλα για να εμνεομαστε για το πως μπορουμε να αντιμετωπισουμε τις σημερινες επιθεσεις της κυβερνησης και των αφεντικων. Για να ξαναθυμηθουμε παραδοσεις οπως την απεργιακη φρουρα, την συμπαρασταση και την ταξικη ενοτητα. Μονο με τετοια οπλα μπορουμε να νικησουμε στους σημερινους μας αγωνες.

Ντινος Αγιομαμιτης

Κροκοδειλια δακρυα για τη Μελινα

Ο θανατος της Μελινας Μερκουρη συγκινησε χιλιαδες απλους ανθρωπου που την αγαπησαν μεσα απο τα εργα της, και ιδιαιτερα απο τις ταινιες «Στελλα» και «τα παιδια του Πειραια», που εκφραζα τους καϋμους των λαϊκων συνοικιων της Αθηνας και του Πειραια.

Η Μελινα ακομα ηταν η γυναικα που αντισταθηκε στην χουντα, που οργανωνε συλλαλητηρια στο εξωτερικο εναντια στη χουντα, που γελιοποιησε τον Πατακο που της ειχε αφαιρεσει την ελληνικη υπηκοοτητα. Ηταν ακομα η βουλευτινα που το '77 συμμετειχε σε κινητοποιησεις εναντια στο «χαρατσι της ΕΡΤ» και στις πρωτοβουλιες για να μην πληρωνει ο κοσμος το λογαριασμο της ΔΕΗ.

Βεβαια η Μελινα προτεινε λυσεις στα πλαισια ενος κομματος που υποσχοταν αλλαγη απο τα πανω, με υποσχεσεις και χειρονομιες που ποτε δεν πραγματοποιουνταν. Το Υπουργειο πολιτισμου που εγινε θεσμος μεσα στην οκταετια της σαν υπουργου, ηταν στην πραγματικοτητα ενα μεγαλο γραφειο δημοσιων σχεσεων για την κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ και της τουριστικης βιομηχανιας. Τα χρηματα που επερνε απο τον προϋπολογισμο του κρατους δεν ξεπερνουσε το 0.5 %. Ηταν τοσο λιγα που το μονο που μπορουσε να καλυψη ηταν κατι πενιχρες επιδοτησεις σε μερικα θεατρα και φεστιβαλ της περιφερειας. Η Μελινα Μερκουρη ηταν η βιτρινα της κοινωνικης πολιτικης του ΠΑΣΟΚ που παρολες τις υποσχεσεις του ποτε δεν υλοποιηθησε.

Ομως παρολα αυτα η Μελινα Μερκουρη αντιπροσωπευε το ΠΑΣΟΚ της δεκαετια του '70. Πραγμα που για την δεξια στροφη του κομματος και τους «εκσυγχρονιστες» ηταν προβλημα. Ηδη τα προβληματα εμφανιστηκαν απο την εκλογικη μαχη της Μελινας για τη Δημαρχια της Αθηνας το 1990, οπου στελεχη του κομματος την εβριζαν «παλιομοδιτικη αριστερη».

Εστω κι αν η Μελινα δεν μπηκε εμποδιο στα δεξια ανοιγματα του ΠΑΣΟΚ, ο θανατος της συγκινησε χιλιαδες κοσμου γιατι συνεχιζε να αγγιζει τις προσδοκιες, τα ονειρα, τους ποθους και τις ελπιδες για αλλαγη.

Με τον ιδιο τροπο συγκινησε ο θανατος της και χιλιαδες απλους ανθρωπους στην Κυπρο που την εκλαψαν. Πρωτοι ομως ετρεξαν να εκμεταλλευτουν τον θανατο της και να βγαλουν πυρηνους εθνικους λογους αυτοι που την πολεμησαν οταν ζουσε. Οταν η Μελινα Μερκουρη εδινε την κοντρα με την Χουντα, αυτοι που σημερα ριχνουν κροκοδειλια δακρυα για το θανατο της, δοξαζαν την Χουντα.

Η κυβερνηση του Συναγερμου που εστειλε την υπουργο Παιδειας, την Κλαιρη Αγγελιδου στην κηδεια της, εχει σημερα στις γραμμες της ολη σχεδοντην πραξικοπηματικη κυβερνηση που συνεργαστηκε με την χουντα. Το λαβαρο της ιδιας της Αγγελιδου ειναι σημερα το ιδιο χουντικο συνθημα: «ελλας ελληνων χριστιανων».

Παρα την προσπαθεια της κυβερνησης και των σωβινιστων να την οικιοποιηθουν και να την κανουν εθνικο τους συμβολο, στις καρδιες χιλιαδων ανθρωπων στην Ελλαδα αλλα και στην Κυπρο, ηταν η πρωταγωνιστρια των εργων που αγαπησαν, ηταν η γυναικα της αντιστασης, ηταν το οραμα για αλλαγη.

Δ.Χ.

εργατικη δημοκρατια

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΣΤΗ ΧΕΒΡΩΝ Η ΙΝΤΙΦΑΤΑ ΞΑΝΑΦΟΥΝΤΩΝΕΙ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο Κολ στην επιθεση οι εργατες στην αντεπιθεση

Η κυβερνηση του Κολ χρησιμοποιει τη χειροτερη οικονομικη κριση μετα τον δευτερο παγκοσμιο πολεμο για μια συνολικη επιθεση εναντια στην εργατικη ταξη. Επιδιωκει να καταργησει κεκτημενα δικαιωματα των εργαζομενων και να υποσκαψει τις συλλογικες συμβασεις.

Η οργη των εργαζομενων εναντια στη πολιτικη της κυβερνησης και της συμπεριφορας των εργοδοτων εκδηλωθηκε απο περσι με αμετρητες εργατικες διαμαρτυριες και κινητοποιησεις.

Τον Οκτωβρη εκατο τριαντα χιλιαδες αγροτες διαδηλωσαν στη Βοννη εναντια στην προγραμματισμενη καταργηση των αγροτικων αποζημιωσεων λογω καταστροφης της παραγωγης απο τις ασχημες καιρικες συνθηκες.

Το συνθημα τους, "Κολ θα σε πολεμησουμε" φοβησε οχι μονο την κυβερνηση αλλα και τη συνδικαλιστικη τους ηγεσια που τους καλεσε να διαλυθουν και στις επομενες ενουργιες απολυσεις.

Για τους μεταλλεργατες, η πραγματοποιηση των εργοδοτικων αξιωσεων θα σημαινει καθετη μειωση του βιοτικου τους επιπεδου και χειροτερεψη των συνθηκων εργασιας.

Αναμεσα στους μεταλλεργατες υπαρχει η διαθεση και η αποφασιστικοτητα για υπερασπιση των δικαιωματων τους. Αυτο εδειξε η μαζικη συμμετοχη στις επαναλαμβανομενες προειδοποιητικες στασεις εργασιας που καλεσε η IG METAL- το συνδικατο μεταλλου, και η συμμετοχη χιλιαδων εργατων στη διαδηλωση του Βερολινου στο τελος του Φεβραρη οταν κατεβηκαν σε 24ωρη απεργια σχεδον 1,3 εκατομυρια εργαζομενοι μελη του συνδικατου μεταλλου. Στο κρατιδιο της κατω Σαξονιας πανω απο 40,000 μελη του συνδικατου ψηφισαν με ποσοστο 92% υπερ μιας γενικης απεργιας.

Η ηγεσια του συντεχνιας ενω μιλουσε για "συγκρουση" στο τελος υποχωρησε και ακυρωσε τις απεργιες που καλεσε και συμφωνησε σε μια αισχρη συμφωνια που προβλεπει αυξηση μωλις 2% η οποια μαλιστα θα

κλογες να ψηφισουν τους Σοσιαλδημοκρατες.

Καθε τετοια προδοτικη ενεργεια της συνδικαλιστικης ηγεσιας προκαλει την συγχυση αναμεσα στους εργαζομενους και παραλληλα διδει στηριγμα στους εργοδοτες να προχωρησουν ενα βημα πιο κατω για να επιβαλουν τις αξιωσεις τους.

Τωρα στο στοχαστρο της κυβερνησης και των εργοδοτων ειναι οι δημοσιοι υπαλληλοι και οι μεταλλεργατες. Θελουν να επιβαλουν μειωση των μισθων, να αυξησουν τον χρονο εργασιας και να κανουν περικοπες ωστε να μειωθει το κοστος εργασιας κατα 10 - 15%.

Το επιχειρημα των εργοδοτων ειναι οτι η μειωση των μισθων θα κατοχυρωσει στους εργαζομενους τις θεσεις εργασιας τους. Η πραγματικοτητα ειναι οτι καθε φορα που οι εργαζομενοι πεφτουν στην παγιδα των επιχειρηματων τους και υποχωρουν στους εκβιασμους τους, οι εργοδοτες γινονται περισσοτερο αδιαλλακτοι και απαιτητικοι.

Στη Χημικη Βιομηχανια οι εργαζομενοι μπροστα στην πιεση του φοβου της ανεργιας δεχτηκαν μειωση των μισθων. Λιγο μετα το κλεισιμο της συμφωνιας ανακοινωθηκαν καιδωθει μετα απο πεντε μηνες. Δεχτηκαν ακομη μειωση αλλων ωφεληματων και παραχωρησαν στους εργοδοτες το δικαιωμα να μειωσουν τις 30 ωρες τον χρονο εργασιας και φυσικα τους μισθους.

Σιγουρα οι εργοδοτες δεν πηραν οσα ηθελαν αλλα η συμφωνια δεν παυει να ειναι μια μεγαλη προδοσια της δυναμης που ειχαν οι Γερμανοι μεταλλεργατες. Ακομα με δεδομενο οτι ο πληθωρισμος ειναι γυρο στο 3.5% αυτα σημαινουν μια γερη μειωση του βιοτικου επιπεδου των μεταλλεργατων.

Βεβαια παραμενουν ακομα ανοιχτα τα μετωπα στον δημοσιο τομεα οπου απασχολουνται 3,5 εκατομυρια δημοσιοι υπαλληλοι με παραδοση αγωνων και νικες οπως και στις τηλεπικοινωνιες και στις τραπεζες.

Μπορει η ηγεσια των συνδικατων να ξεπουλα τους αγωνες αλλα η κυβερνηση του Κολ δεν εχει καταφερει να κερδισει τιποτα σημαντικο. Αντιθετα οι εκλογες που εγιναν προσφατα στη κατω Σαξωνια εδειξαν οτι πολυ συντομα θα ακολουθησει την τυχη της Θατσερ, του Μητσοτακη και των αλλων συντηρητικων που εχασαν την εξουσια εξαιτιας των εργατικων κινητοποιησεων.

Περισσοτεροι απο 50 Παλαιστινιοι προσκυνητες δολοφονηθηκαν εν ψυχρω σε τεμενος στην πολη της Χεβρων, ενω περισσοτεροι απο 200 τραυματιστηκαν.

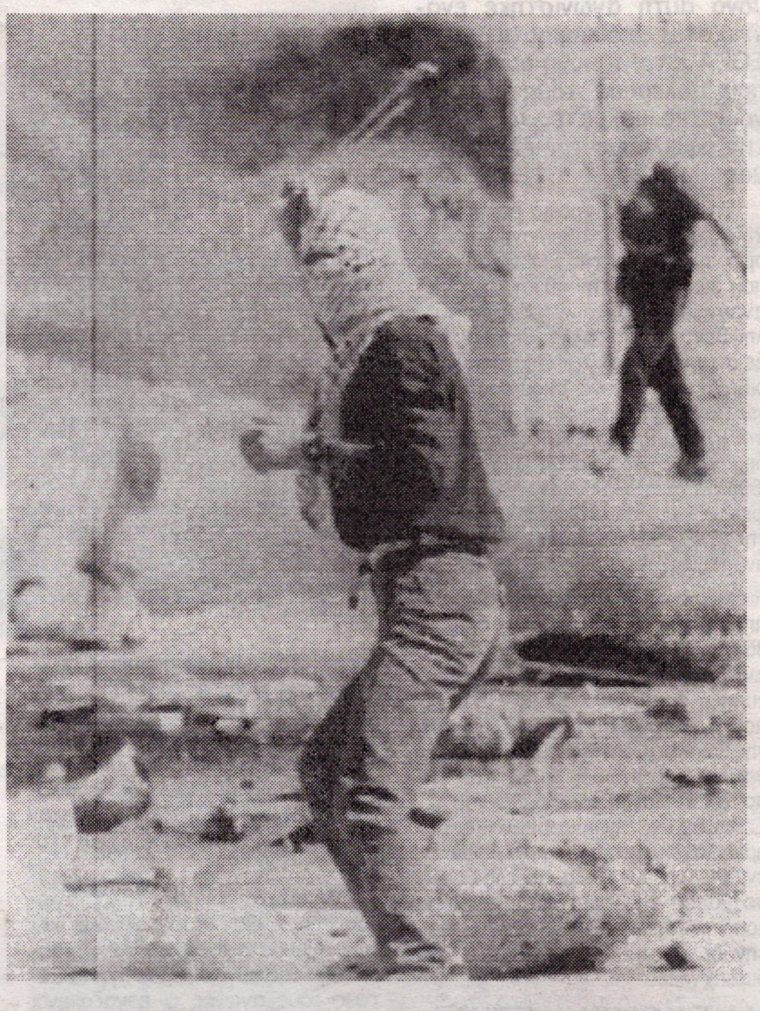

Ο πρωθυπουργος του Ισραηλ, Γιτζιακ Ραμπιν, χαρακτηρισε τη σφαγη σαν "αποτροπαιο εγκλημα", που δραστης του ηταν ενας φρενοβλαβης, ο Μπαρουχ Γκολντσταϊν.

Δωδεκα ομως τουλαχιστον απο τους νεκρους εκτελεστηκαν απο Ισραηλινους στρατιωτες γιατι τολμησαν να διαμαρτυρηθουν για την αγρια δολοφονια. Τεσσερεις σκοτωθηκαν εξω απο το νοσοκομειο Αλ-Αλι οπου ειχαν μεταφερτει πολλοι απο τους τραυματιες, ενω ενας δολοφονηθηκε στο νεκροταφειο οπου ειχε παει για να κηδεψει τον αδερφο του.

Βια

Πισω απο τον "εξτρεμισμο" του Γκολντσταϊν βρισκονται οι ιδεες και η πρακτικη του ιδιου του ισραηλινου κρατους, που κατελαβε με τη βια τη Δυτικη Οχθη και τη Γαζα το 1967.

Τη βδομαδα πριν τη σφαγη, οπλισμενα μελη του οικισμου στον οποιο ανηκε ο Γκολντσταϊν ειχαν στησει οδοφραγματα και τρομοκρατουσαν οσους Παλαιστινιους τολμουσαν να περασουν απο την περιοχη. Αλλοι εξαπελυαν επιθεσεις στις γυρω περιοχες που κατοικουνται απο Αραβες, καταστρεφοντας αυτοκινητα και σπαζοντας βιτρινες και παραθυρα.

Η ισραηλινη αστυνομια και ο στρατος δεν εκαναν το παραμικρο για να εμποδισουν αυτες τις επιδρομες. Ενω ο Ραβινος Γιακομπ Περιν διακηρυττε στην κηδεια του Γκολντσταϊν οτι *"ενα εκατομμυριο αραβες δεν αξιζουν το νυχι ενος ισραηλιτη"*, ο Ραμπιν αρνειται προκλητικα ν'αφοπλισει τους εποικιστες που χαιρετισαν τη σφαγη σαν *"μια καλη αρχη"*.

Ειρηνη;

Το Ειρηνευτικο Σχεδιο που υπεγραψε τον περασμενο Σεπτεμβρη ο αρχηγος της ΟΑΠ, Γιασερ Αραφατ, δεν εχει λυσει κανενα απο τα ζητηματα που προκαλουν αυτη τη διαμαχη. Η αντιθεση στο Ειρηνευτικο Σχεδιο αναμεσα στους Παλαιστινιους ειχε αρχισει να κορυφωνεται μηνες πριν τη σφαγη στη Χεβρων.

Τα ισραηλινα στρατευματα δεν εχουν αποχωρησει ουτε απο τη Λωριδα της Γαζας, ουτε απο την Ιεριχω Δυτικη Οχθη. Η προθεσμια για την αποχωρηση τους εχει ληξει τον περασμενο Δεκεμβρη.

Στις διαπραγματευσεις το Ισραηλ δεν δεχτηκε κανενα απο τα αιτηματα των Παλαιστινιων ενω αντιθετα ασκηθηκαν πιεσεις πανω στον Αραφατ για να δεχτει ανεξαιρετα ολους τους ορους που βαζει το Ισραηλ.

Σημερα οι Παλαιστινιοι μπορει να συνεχιζουν ν'αναγνωριζουν τον Αραφατ σαν αρχηγο τους, αλλα η πλειοψηφια θεωρει οτι πρεπει επιτελους πια ν'αλλαξει πορεια.

Σημερα, μετα τη σφαγη στη Χεβρων, ακομα κι αν η συμφωνια δεν καταρρευσει:

- εκατομμυρια Παλαιστινιοι της διασπορας - προσφυγες απο τους πολεμους του 1948 και 1967 - δεν εχουν κανενα δικαιωμα επιστροφης στην Παλαιστινη.

- Το Ισραηλ διατηρει την απολυτη οικονομικη και στρατιωτικη κυριαρχια στην περιοχη.

- Οι Παλαιστινιοι δεν θα εχουν κανενα ελεγχο στα συνορα με την Αιγυπτο και την Ιορδανια, παραμενοντας αιχμαλωτοι του Ισραηλ.

Χωροφυλακας

Η βαναυση καταστολη της παλαιστινιακης εξεγερσης στις κατεχομενες περιοχες τα τελευταια πεντε χρονια δικαιολογηθηκε και ειχε την ενεργη υποστηριξη των ΗΠΑ.

Το σιωνιστικο κρατος εχει επιβιωσει σαν ο εγγυητης και ο χωροφυλακας των Δυτικων συμφεροντων στη Μεση Ανατολη.

Το σχεδιο Ειρηνευσης δεν προκειται να φερει την ειρηνη αναμεσα σε αραβες και εβραιους. Αραβες κι Εβραιοι μπορουν να ζησουν μαζι ειρηνικα. Αλλα αυτο μπορει να γινει μονο οταν και οι δυο κοινοτητες θα ειναι ελευθερες και ισοτιμες, χωρις να εχει καμμια απ'αυτες εξουσιες και προνομοια σε βαρος της αλλης. Κι αυτο σημαινει την παλη για τη δημιουργια ενος δημοκρατικου, μη θρησκευτικου παλαιστινιακου κρατους.

Δαφνος Οικονομου

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΡΟΜΟΥ

Η σφαγη στη Χεβρων δεν ειναι παρα η συνεχιση της πολιτικης του ισραηλινου κρατους απεναντι στους αραβες που εφαρμοζει εδω και ολοκληρες δεκαετιες.

Περσι τον Ιουλιο, εκατονταδες Παλαιστινιοι σκοτωθηκαν ή τραυματιστηκαν ενω 300 χιλιαδες διωχτηκαν απο τα σπιτια τους οταν το Ισραηλ βομβαρδιζε το νοτιο Λιβανο.

Το 1990 Ισραηλινοι στρατιωτες δολοφονησαν 19 αραβες στην Ιερουσαλημ. Μονο μερικους μηνες νωριτερα ενας ισραηλινος στρατιωτης εστησε στη γραμμη μια ομαδα Παλαιστινιων εργατων, γαζωνοντας τους με το αυτοματο του και σκοτωνοντας 7 απο αυτους. Δεκατρεις ακομα Παλαιστινιοι σκοτωθηκαν στις διαδηλωσεις που ακολουθησαν.

Το 1982, οταν ο ισραηλινος στρατος εισεβαλε στο νοτιο Λιβανο σκοτωνε καθημερινα περισσοτερους απο 200 απλους πολιτες, μεχρι που ο συνολικος αριθμος των νεκρων εφτασε τις 20.000.

Στη συνεχεια τα ισραηλινα στρατευματα παρεμειναν απλοι θεατες καθως 1000 ακομα Παλαιστινιοι σφαγιαζονταν στους προσφυγικους καταυλισμους της Σαμπρα και Σατιλα.

Το 1948 η τρομοκρατια ηταν το κυριο μεσο που χρησιμοποιηθηκε για να δημιουργηθει το κρατος του Ισραηλ μεσα απο την Παλαιστινη. Συγκεκριμενα τον Απριλη του '48 200 αραβες σφαγιαστηκαν στο χωριο Ντιερ Γιασιν.

Η πολιτικη ηγεσια του Ισραηλ θελει να παρουσιασει τη σφαγη στη Χεβρων σαν το εργο ενος ανθρωπου. Ομως τα χερια τους ειναι βουτηγμενα στο αιμα.